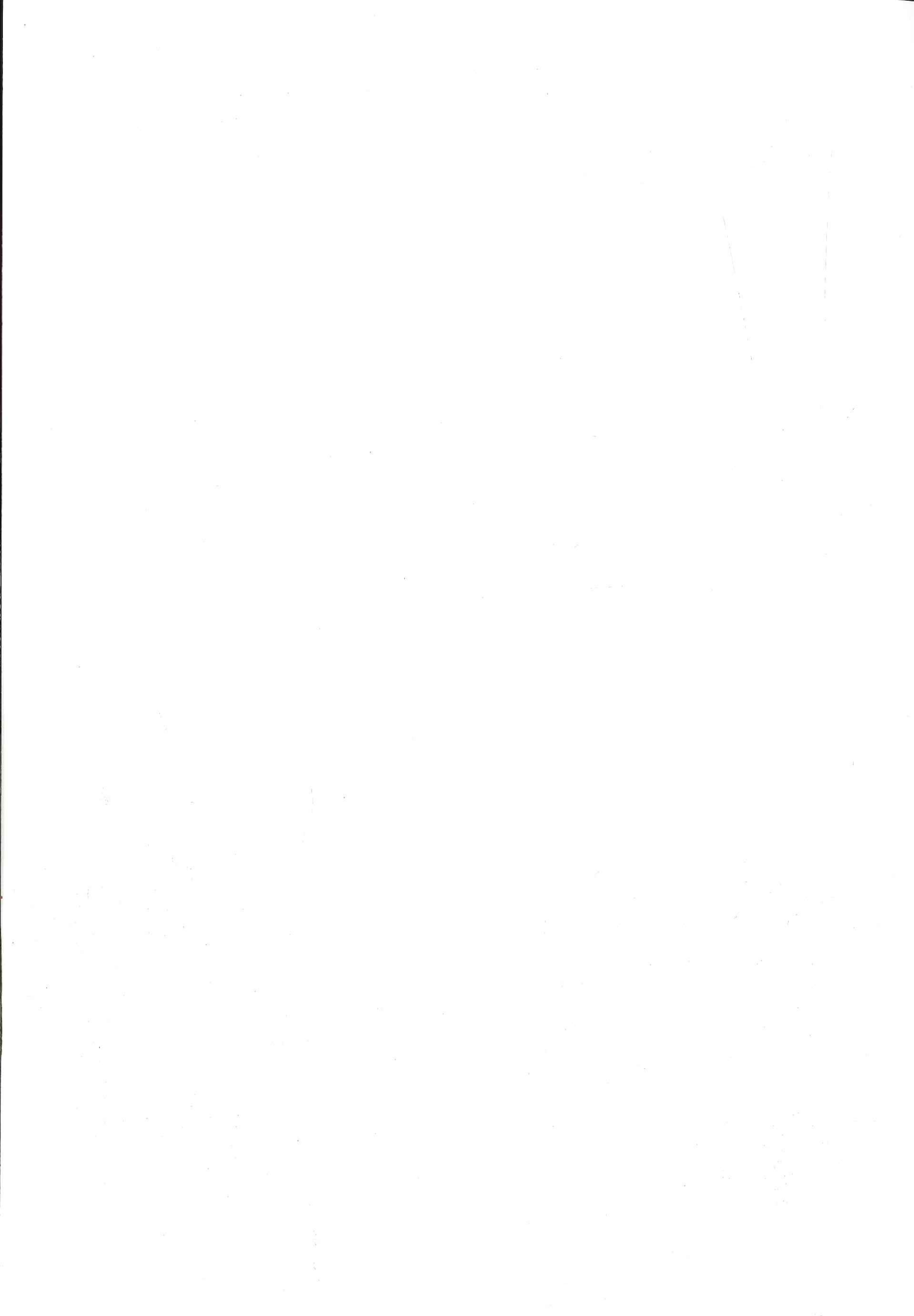

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Mart 2003 • 1

Koç dövüşüne koç dayanır

Adama sormazlar mı; bu dergide ne var diye? Kim ki dergi çıkarır sorulan soru budur. O hesap, sunuş yazmak cevap vermektir icabında.

Tutmuş dergi çıkartmışsın; demişsin ki bir de, eline mi yapışır bir baksan, iki para atsan hediyesi kabilinden...

Kapıyı vurmuşsun, vurup kaçmak olmaz. "Ee n'apalım anlat bakalım kapımı niye çaldın?" diyeceğinizi akledip dergilere sunuş diye bir şey icat etmişler (valla kim icat etmiş bilinmez, papirüsler, ceylan derileri karıştırdık biz sizin yerinize araştırdık, bir hazine oldu bu iş).

Uzatmayalım, diyeceğimiz odur ki, Genç Öncüler dergisi, bir sorudur aslında. Bilen bilir soru sormak cevap vermekten zordur. Bir yiğitliğe kalkıştık belki, "çek deveyi, gütt koyunu ilerde beylenirsin" dedik. Zor olsa da bir soru sorduk. Erbabı da bilir, "zoru zor, oyunu zor bozar". Oyun dedikse koç dövüşü. Bu dövüşte kim dayansın! Eskiler demişler, "koç dövüşüne koç dayanır".

Sıradan adamın işi neyse ne de bizim işimiz bir sorumluluk işi. Bu keyfi herkesle paylaşmak istiyoruz. Bakın ne güzel yazmış sayın *Haydar Temel* Hocamız: "İnsan Olmanın Sorumluluğu" diye. Çıkış yolları gösteren yazısından ötürü kendisine teşekkür ediyoruz. Bir insanın gücünü onun kimlik ve kişiliğinde ortaya çıkarmak isteyen satırlarla buluşmadan önce mizahın iletişim dünyamızdaki anlamı üzerine düşündüren, deneme ve eleştiriyle katılarak bir duruş sergileyen arkadaşlarımıza, kitap tanıtımından şiire, **Yusuf İslam**'ın İslam'da diriliş hikayesi gibi portre çevirisinden, bilim ve zeka bulmacalarına, tarihten mizaha kadar bir çok konuda emeği geçenlere, İstanbul ve Anadolu'nun farklı köşelerinden destek olan kardeşlerimiz, hazırlık aşamasında tavsiye ve eleştirileriyle yol gösterenlere, dergi mutfağında ter dökenlere ve tabii ki kapağını hazırlayan Sezer Erdoğan'a teşekkürü bir borç biliriz.

Gelecek sayımızdan itibaren her türlü katkıyı beklediğimizi belirterek... Dostlukla.

Genç Öncüler

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yayın Sorumlusu

Ömer Miraç Yaman

Yayın Kurulu

Zafer Özdemir, Saliba Can, Ömer Temel, Burak Savaş,
Elif Yaman, Ömer Özdemir, Muhammed Doğan,
Durmuş Öztürk, Sina Akkaya

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Haydar Temel, Hasan S. Tabanoğlu, Yakup Derici, Zeyd Öztürk, Mehmet Torun,
Abdullah Şanver, Edibe Nur Özdemir, Mehdi Tuğç, Uğur Peker, M. Çoğatay
Gör, Taha Tevlik Özdemir, Muhammed Göker, Bilal Soylu

Adres

Souflar Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul
Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85
Fax: 534 88 88

genconculer@yahoo.com

genconculer@hotmail.com

Dizgi, İçerik: Genç Öncüler

Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan

Baskı: Yıldızlar Matbaacılık A.Ş.

Umran Dergisinin gençlik ekidir

Selam ile...

Türkiye şartlarında dergi çıkarmanın ne anlam ifade ettiğine baktığımızda, hem de milyonlarca lise öğrencisine hitap etmeyi amaç edinen bir dergi çıkarmayı düşündüğümüzde; yapılacak işin pek de kolay olmadığı gözükmektedir.

Dergi, sadece insanların yazı yazıp mutlu oldukları ve kendilerini ispat ettikleri bir zemin midir?

Benzeri birçok soru yeni bir derginin çıkışı aşamasında, hem dergiye emek veren, yazı yazarlar için; hem de ilk elden onunla tanışanlar için akla gelen sorulardan. Genç Öncüler ise böylesine zorlu ve sıkıntılı bir atmosferde, Türkiye şartlarında; öncelikle "kendi" adına hayatı ciddiye alan ve bunun örnekliğini ortaya koymaya gayret eden bir grup gencin mütevazı bir yürüyüşünün adıdır. Yapılacak işin hiç de kolay olmayışı, öncüleri umutsuzluğa sevk etmekten çok; Öncülere yakışacak zorlukta bir vazifeyi başarıma heyecanını kamçılacaktır.

Bu açıdan Genç Öncüler; "Beşli kural" diye tanımladıkları bir sözle, bir iddia ile; sadece dergide değil tüm hayatları boyunca ilke olarak benimstedikleri kurallarla yola çıkıyorlar.

Öncülerin birinci ilkesi "kendimizi ciddiye alacağız"dır.

Bu ilke bizzat insan olarak her biri-

mizin önemli ve değerli olduğundan hareketle, her bir insanın gerekli gayreti ve azmi ortaya koyarsa istediği pek çok şeyi başarabileceğinin farkında olmasıdır. Genç Öncüler; her bir gencin mutlaka bir alanın, sahanın öncüsü olduğuna ve kendilerinin başarılı oldukları alanda en iyi olmak için çalışılması gerektiğine inanırlar.

İkinci ilke "Dinimizi, İslam'ı ciddiye alacağız"dır.

Genç öncüler; öncelikle lise döneminde tüm genç insanlarda yaşanan sıkıntılarının temelinde dinlerini yeteri kadar ciddiye almamalarının önemli bir rolü olduğuna inanırlar. Ve öncelikle Türkiye'de daha sonra ise bütün dünyadaki problemlerin temelinde de, yegane ve eşsiz din olan İslam'ın bir hayat tarzı olarak benimsenmemesi olduğunu kabul ederler.

Üçüncü ilke "tarihimizi ciddiye alacağız"dır.

Genç Öncüler; İslam ümmetinin 1500 yıllık şanlı tarihinin, başarılarının bilincindedirler. Ve dahası Türkiye'de yaşamaları hasebiyle, 600 yıl boyunca dünyada İslam'ın bayraktarlığını yapmış Osmanlı Devleti'nin torunları olarak; geçmişte yaşananların bir hayal değil, bir gün elbet yeniden böylesine ihtişamlı bir güce İslam ümme-

tinin kavuşacağına asla akıllarından çıkarmazlar. Bu gerçekleşmesi imkansız olan bir rüya değil; bizzat adım adım ve kararlı bir öncülükle başarılabilecek bir hedefdir.

Dördüncü ilke “misyonumuzu ciddiye alacağız” dır.

Dinin ve tarihin Genç Öncülere yüklediği misyondan hareketle; kendisine, ailesine, mahallesine, ülkesine, İslam dünyasına ve tüm dünyaya önderlik edecek; misyonunun, yani ondan beklenenin ve tüm insanlığın hasret kaldığı gerçek kurtuluş yolunun habercisi olarak hareket edecek bir örnekliliği hayata geçirmektir.

Ve son ilke “sorumluluklarımızı ciddiye alacağız”dır.

Bu; her alanda yapılması gereken tüm yeniliklerin, öncelikle çok iyi örneklilikten geçtiğini bilen; taşıdığı ağır sorumluluğun ve “yüce emanet”in farkında olan, bu bilinçle sorumluluğunu pekiştiren ve öncülük ortaya koyan bir gençliğin arzusunu taşımaktır.

Genç Öncüler bu bilinçten hareketle; dergi sayfalarını gençliğin tüm heyecanını yansıtacak, **“gençliğin dilinden gençler için”** olacak bir şekilde planlamıştır. Deneme yazılarından, mizah dolu sayfalara, ilginç araştırmalardan, zeka sorularına, tarihi yazılardan, öykülere, hikayelere kadar pek çok alanda yazıları bünyesinde barındıracaktır. Genç Öncüler bu anlamda, dergi ile tanışan herkesi; öz kardeşi sayarak canı gönülden ‘öncüler kervanı’na katılmaya davet etmektedir. Dolayısıyla her türlü katkıyı önemli görmekte dahası beklemektedir.

Ve Genç Öncülerin; heyecanı, enerjisi, umudu ellerimizde birer meşale misali yanarak, geçmişi, günü ve geleceği aydınlatacaktır.

Genç Öncülerin dilindeki dua ise; “Yarabbi bizleri örnek ve önder kıl.”

Gelecek sayıda kavuşmak üzere...

Ömer M. YAMAN

İNSAN OLMANIN SORUMLULUĞU

"İlim İlim bilmektir
İlim kendini bilmektir
Sen kendini bilmez isen
Bu nice okumaktır"

Bilgi ve okuma; insanın ve hayatın sırlarını çözmede vazgeçilmez anahtarlar...

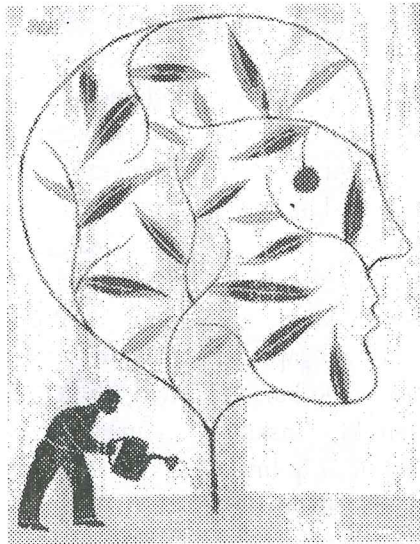
Kur'anın ilk emri Oku. Yine Kur'an'ın bize bildirdiğine göre Allah'ın emirlerinin ulaşmadığı, yani bilginin ulaşmadığı toplumlar sorumlu tutulmayacaklar. O halde okumak, bilgi edinmek ve bu bilgilerin iyi ya da doğru kullanımından sorumlu olmak kimin için geçerli? Tabii ki insanlar, yani bizler için. Peki; biz bu sorumlulukların ciddiyetini anlayabilecek kadar kendimizi tanıyor muyuz acaba?

İlk insan Hz. Adem topraktan yaratılmış; yeryüzündeki her çeşit toprağın karışımından yoğurulmuştur. Hz. Adem'in soyundan gelen insanlar da topraktaki çeşitlikten kaynaklanan özelliklere sahiptir. İnsanoğlunun bu kadar farklı karaktere sahip olmasının sebebi, insanın yaratılışındaki bu ayrıntıda yatmaktadır.

Bu süreç peygamberimize gelen ilk vahiy ile açık tebliğinin başlaması arasında geçen zamanda da karşımıza çıkmaktadır. Yani bizlere örnek olarak gönderilen peygamberlerin hayatındaki bu süreci bizlerin de yaşamayı kaçınılmaz. Sorumluluklarımızı üstleneceğimiz ana kadar geçen zamanı verimli kullanmak, çalışmak, öğrenmek, öğrendiklerimizi doğru uygulamak bizim için birer görevdir.

Ruhsal özellikleri, akıl, irade, düşünme ve konuşma gibi yetenekleri bulunan, ahlaki yönden de üstün niteliklere sahip bir canlı olan insanı, yarattığı diğer canlılardan farklı tutan Allah (c.c.) insana verilen akıl da bir imtihan vesilesi kılmiştir.

Akıl sahibi olmamızın getirdiği sorumluluklarımızın gereğini yerine getirmeden, hayal ettiğimiz değerlere, güçlere, konumlara sahip olmamız mümkün değildir. Önce çalışıp, hak

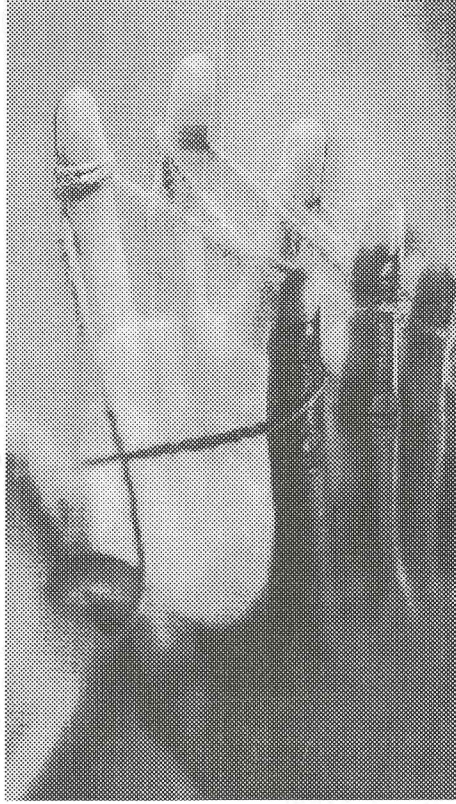
edip daha sonra hakkı talep etmeyiz.

Hayatı doğru yaşamayanlara cennet vaadedilmediği gibi sorumluluklarını yerine getirmeyenlerin de hayatın her anında beklentilerine kavuşması çok zor olsa gerek.

İnsan olarak beklentilerimize, hayallerimize ulaşmada karşımıza çıkan engellerin sorumluluğunu başkalarına yıkarak rahatlarız ya da kendimizi

aldatıp sorumluluktan kaçırırız. Unutulmamalıdır ki iki tür aldatılma vardır. Bunlardan birisi başkaları tarafından aldatılmak, diğeri ise insanın kendi kendini aldatması. Hangisi daha iyi dersiniz tabi ki başkaları tarafından aldatılmak. Çünkü bir başkası sizi en fazla iki kere aldatır. Üçüncüsünde 'dur bakalım arkadaş' dersiniz. Ama kendi kendini aldatmaya başlarsan sana kim dur diyecek.

Kendini sürekli aldatan, sorumluluklarından kaçan insanın yaradılışının gereği olan görevlerini yapması mümkün mü? Unutmayalım ki haksızlıkların en büyüğünden biri insanın kendine yaptığı haksızlıktır. Yapılması gerekeni zamanında yapmayıp sorum-

lulukları sürekli ertelemek korkunç bir zaman kaybını da beraberinde getirmektedir. Dar zamana sıkıştırılmış bir üründe kaliteye ulaşmak mümkün değildir. Kalitesiz hiçbir ürünle piyasada bir marka oluşturamazsınız. Hayatı doğru yaşamayan bir insanın sonunda cehennemle karşı karşıya kalmasının en büyük sebebi sorumluluklarını sürekli erteleme- si değil midir?

Allah temiz ve güzel şeyleri insanlara helal kılmıştır, ama aşırıya gitmek şartı ile. Aşırı gitmek bir şeyin sınırlarını aşmak ya da daraltmak anlamına geldiğinden sonunda, özünü kaybettirir, yozlaştırır. İnsan kendini bilmeden insan olamaz. Kendini bilmenin yolu ise akledip, sorumluluklarını yerine getirmekle mümkündür ve bu sorumlulukların en büyüğü de şüphesiz çalışmaktır. Rabbim bizlere hayatı doğru yaşamayı, doğru yaşamak için doğru bilgiye ulaşmayı, doğru bilgiye ulaşmak için çalışmayı, çalışmak için ise gerekli azmi göstermeyi nasip etsin. Amin...

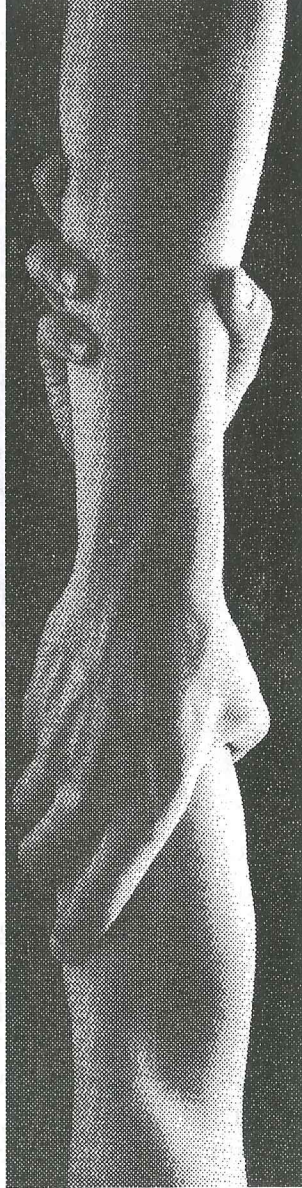
Haydar TEMEL

ARKADAŞLIK BEDEL İSTER, DOSTLUKSA LİYAKAT

Sigara içmesem, kavga etmesem, kızlara laf atmasam beni aralarına almayacaklar mı? Bunlar yapılmasa arkadaş olamaz mıyız? Aslında onlara katılmak konusunda endişeliyim, bir defa aralarına girsem geri dönülmez bir yola gireceğimi de düşünüyorum. Yok çocukmuşum, yok korkakmışım, ha bir de ezik diyorlar. Şu çocuk mu, o eziktir, vur kafasına al elindekini, merak etme bir şey demez diyorlar.

Sen onların ne dediğine bakma, demesi kolay. Onlar benim arkadaşım. Aynı okulu, sınıfı belki sırayı paylaşıyorum onlarla. Harçlıklarımızı, kopyaları, esprileri paylaşıyoruz. Bana çocuksun, korkaksın derken yanlarından kovmak değil yanlarına çekmek istiyorlar aslında. Çocuksun derken adamlığa,

korkaksın derken cesarete çağırıyorlar. Ama hepimiz biliyoruz ki, ne kınadıkları, dalga geçtikleri korkaklık, çocuksuluk ne de çağırıldıkları erkeklik, cesaret doğru. Bunların hepsi bizi olduğumuzdan farklı gösteren şeyler.” Diye düşünenimiz çoktur.

Arkadaşlığın bir bedeli vardır ve olmalıdır da zaten. Bu bedeli ödemek zorunda olduğumuz için değil ödemek istediğimiz için ödesek daha doğru olmaz mı? Bizi olduğumuzdan, olmak istediğimizden farklı gösteren davranışlara niye girelim ki?

Bütün arkadaşlıklar böyle değil şüphesiz. Gezmeye, oynamaya, dolaşmaya giderken arkadaşların külfetinin, sıkıntısının bizi bir gölge gibi takip etmediği arkadaşlıklar da var.

Dostlukla mukayese edildiğinde çoğu zaman hakki yenir arkadaşlığın ama arkadaşlığın herkesin kendi hakkını gözettiği bir paylaşmaya dostluğun ise saçp savurmaya varmayan bir fedakarlığa dayandığını söyleyebiliriz. Dostluk da arkadaşlık gibi görünmeyen bir mukavele-

ye dayanıyor yalnız daha çok arkadaşalık layık olma boyutuyla. Arkadaşlık bedel istiyor dostluksa liyakat.

Arkadaşlık veya dostluğun kendine ait kuralları olan bir sözleşme ve sorumluluk olduğunu düşünüyorum. Yasalarını kendi belirleyen arkadaşlık cezalarını da kendi raconuna göre keser. Davranışlarımıza, hayallerimize,

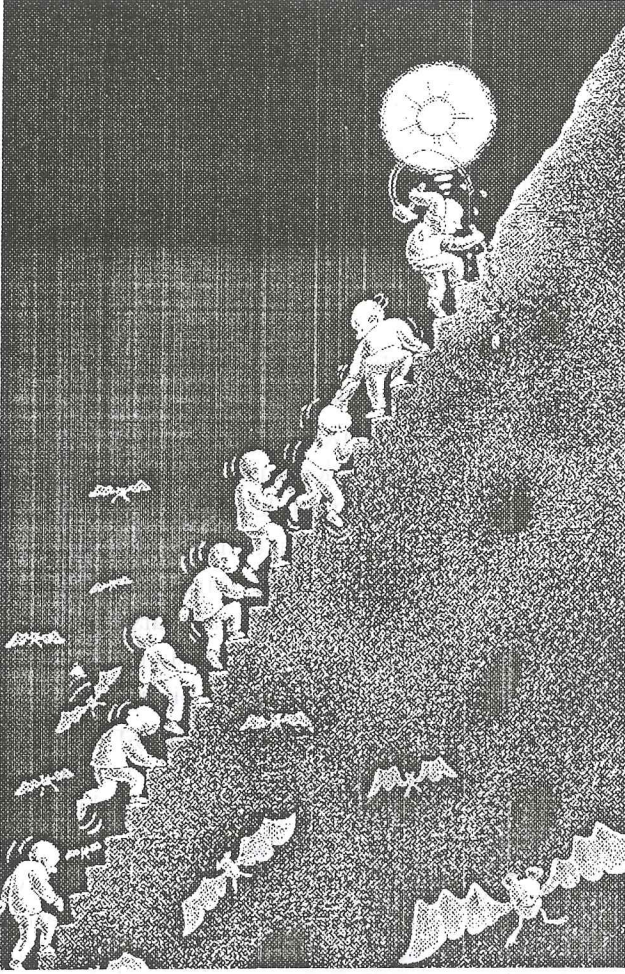
düşüncelerimize, şakalarımıza, zamanımıza müdahale eder arkadaşlık. İnsana olumlu veya olumsuz hayatta yapmayacağı şeyleri yaptırır.

İnsanın bir büyük olarak kendini ifade etmeye başladığı, hayatı hakkında kararlar aldığı, eğilimlerinin belirginleştiği özellikle lise dönemine denk düşen çağında, arkadaşları tarafından caza, kınama, ödül, soru, yasak, kural, şiddet, cinsellik, mizah gibi yollarla yönlendirildiğinin farkına varmamız gerekiyor.

Futbolculara benzetilen bazı arkadaşlar kısa zaman sonra önce saçlarından sonra kıyafetlerine ve konuşma biçimlerine varan bir değişim geçirdiler. İşin kötüsü arkadaş çevrelerini de değiştirdiler. Biz onları kaybettik onlar bizi unuttu.

Esprileri, şakaları, jest ve mimikleriyle gerçekten komik bir arkadaş her zaman daha fazlasını istediğimiz komikliklerine devam edince onun hayatta ciddiye aldığı bir şey kalmadığı gibi kimse de onu ciddiye almamaya başladı. Nedense onu düşününce "yalancı çoban" geliyor aklıma.

Herkes her zaman yüzlerinden ek-

sik olmayan bir tebessümle bakan, sonu gelmez geyiklere çok bulaşmayan, küfretmeyen, kimseye lakap takıp alay etmeyen, oldukça efendi olmasına rağmen Cuma namazına kaçan arkadaşlara ağız dolusu kahkahalarla karşılık verilmesi onların iyi niyetlerine layık bir şey mi? Onların çok hoşgörülü oldukları doğru ancak bazen sıkı yumruklar atmak zorunda da kalabiliyorlar.

Kraldan fazla kralcılık yapıp aşırı ders çalışanlar, onur kurulunda ispiyonculuk yapanları da var ama hocalar

seviyor, el üstünde tutuyor diye derslerinde başarılı arkadaşlara dışlayıcı davranmak doğru kabul edilebilir mi? Onlara gizli bir kıskançlık, belki çekememezlikle yaklaşıyor olabilir mi?

Yaptıklarımızda özgürüz ama ilişkilerimizi hiç de birbirinden yalıtılmış düşünemeyiz. Hayat çoğu zaman bir gemiye benzetilmiştir. Aynı gemide, aynı havayı tenefüs ediyor olmak gibi bir ortak noktamız var, en azından. Eğer biri bu gemiyi delecek olsa sonucundan kim etkilenmez. Kaldı ki arkadaşlarımıza arkadaşlık bağıyla, ailemize evlat olma bağıyla, komşumuza komşuluk bağıyla bağlıyız. Bu bağlılık yüzünden bi-

zim davranışlarımızdan başkaları, başkalarının davranışlarından da biz etkileniyoruz.

Hayatını başkalarının hayatlarından yalıtkan görmediğimiz için arkadaşlıkta vefayı, ailede sevgiyi, komşulukta komşunun külüne muhtaçlığı hesaba katarak hareket etmiyor muyuz. İnsan yakınlarının, sevdiklerinin üzülmelerini ister mi?

Zaten insan birbirini niye uyarır. İnsan sevdiklerini uyarmaz da ne yapar?

Zafer ÖZDEMİR

MİZAH, LİSE VE BİLGİSAYAR

Yaşamlar ve yaşanılanlar bir açıdan bakıldığında birer metindir. Yeniden gözden geçirilen, üzerinde düşünülen, yeniden yorumlanan metinler. Şimdi ben mümkünse birlikteliğe dayalı mizah anlayışının bir boyutuyla sosyal ve duygusal gelişimi mümkün kıldığını, bunun da aşağı yukarı lise yıllarına denk geldiğini, fakat bilgisayarla haşır neşir olmanın bu ortamı bozduğunu iddia ediyorum. Bunun için şimdi ben mizah yapip sizi eğlendiremeyeceğim. Sadece mizah yapılıncı ne olur, sorusunun cevabını arayacağım.

Gerçek bir konuşma yüz yüze temasın getirdiği yakınlığa muhtaçtır. Eğer iki kişi birbirlerini görmüyorlarsa aralarındaki konuşma gerçek bir konuşma değildir. Konuşkan bir dil her zaman dost bir kulak arar. Mizahın ürünü olan gülme de böyledir. Bir yanıkya muhtaçtır. Eğer yalnızsanız komiği duyamazsınız. Bilgisayardaki sanal diyaloglar ise gerçek değildir. Onun için mizahın getirdikleri orada yoktur. Her türlü sözel iletişim, doğrudan ağızdan çıkan sesin al-ver deneyimine dayandığı için söz konusu ister cezbet-

me ister düşman kesilme olsun bütün ağırlık insan ilişkilerindedir.

Mizahlı “yaşamlar” yargılanma ve kınanma korkusu yaşamadan kendimizi geliştirebileceğimiz bir prova sahnesi, güvenli ve gülünç bir limandır. Mizah bir oyun, bir rol olarak karşımıza çıkar. Hayatın kendisini başlı başına bir mizah olarak görme bu tecrübenin daha önce yapay olarak yaşatılmamasından kaynaklanır.

Okulda öğretilen “diller” kişinin kişiliği üzerinde

baskı kurar ve algısını kontrol altına alır. Zaten öğretim, öğrenciyi tarihten kopararak, ona az bulunur bilgiye ihtiyacı olan boş bir sayfa muamelesi yapar. Mizah, kanımca bunu kırma potansiyeline sahiptir. Tüm kuralı dilin değişen yapısını kullanarak seslerle dalga geçmek olan sözlü mizah ritimlerin değil kuralların işlediği yapıyı bozar. Sözlere mizahi yaklaşmak, o sözün doğruluğunu ve alternatifsizliğini tartışmaya açmaktır. Onun için mizahın yaptığı, bir büyüü bozup, başka bir büyüyle ortamı boyamaktır. Çünkü dilin oyuncu doğasını kullanır. Şaka dili misilleme aracı olarak kullanır.

Ciddi bir şeyin zeminine yapılan saldırı gibidir bu.

Okul ortamındaki katılımcı ve duygudaş hava, mücadeleci ve cazgırcı eda sözellikle alakalı olduğu için iletişimin bir şekilde azalması ya da sözel olan mizah dünyasının yıkılması ağırbaşlı ve oturaklı bir yavaşlığa, bazen de pasifliğe geçit oluşturur. İleriki ciddiyetin ve mücadelenin kaynağı geçmişteki mizah ve birlikteliktir.

Sözel dünyanın zamanında iyi kullanılması sayesinde hayatın diğer aşamaları başarılı olur. Zira insan mizahla beslenen bir sözellikte kendi benliğini keşfeder. Kişinin temel algılamasına biçim veren konuşmadır.

Bilgisayar mizah yapılacak birlikteliği, dolayısıyla mizahı ortadan kaldırmaz. Örneğin tv ye karşı da mizah yapamazsınız. Onun sözünü kesip, bir espri patlatamazsınız. O yapar, siz gülersiniz. Dijitallik komikliği bozar. İradenizi ve yeteneğinizi sizden alır, kendi içine alır.

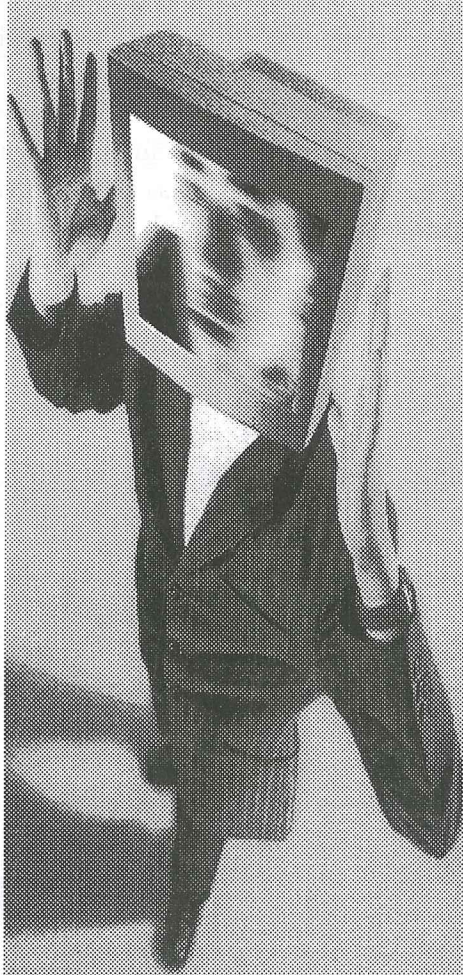
Sözlü kültür, akıcılığı, bir çırpıda bol dil dökme-

yi, mizah da vücudun en ücra köşelerinde saklanan kelimeleri açığa çıkarılmayı, seslerle oynamayı gerektirir. Yaşanılan güzel bir an, kalbe; bir mizah doğrudan beyne nişanlar kendini. Bilgisayarlaşmış bir insanın ise kalbi körelmeye, zekası istenilenleri yapmaya şartlanmıştır.

Artık yeni masallar uydurmak, yeni oyunlar icad etmek, gerçeği farklı bir biçimde kurmak zorunda değiliz. Bizim yerimize bir elektrik sinyali bunları yapıyor. İşin kötüsü mizahta gerçeği değiştirme ve hayatı yeniden kurma

iradesi ve potansiyeli varken, tersi, yaşamı kabul ve iradesizlik üretiyor.

Gerçek olanı tatmin ediciyle karıştırmayalım. Gerçek olanın özündeki risk, heyecan ve macera; tatmin edicinin özündeki kontrol, güven ve tekdüzeyi bastırmadıkça duygusal ve sosyal gelişimi baltalamış, hayatı da ısıkalamış oluruz. Aslında vazgeçemediklerimiz can sıkıcı olanlardır.

Hasan S.
TABANOĞLU

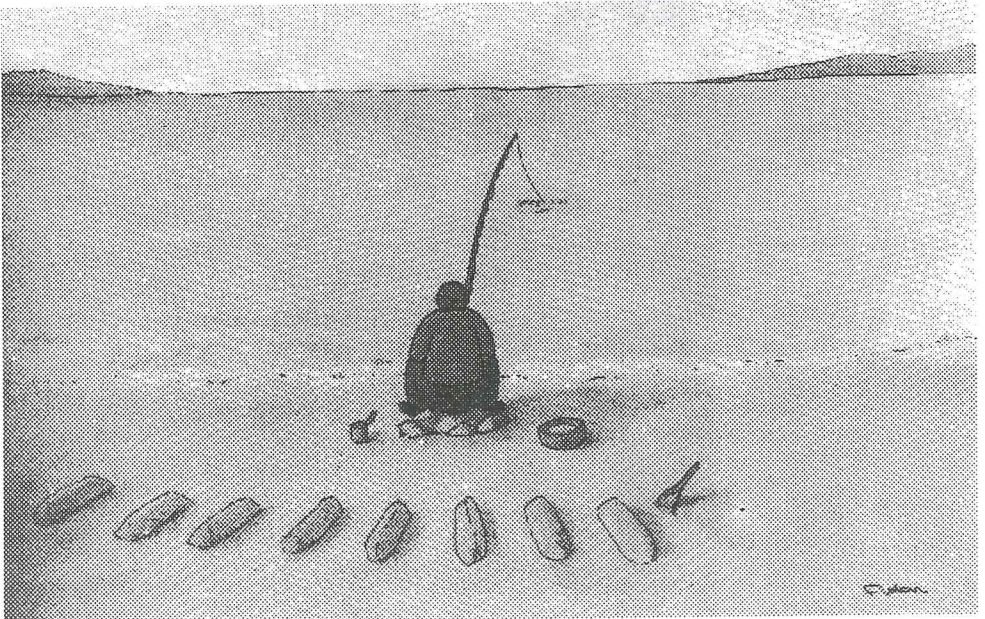
ACI GERÇEKLER

F insanoglunun nefsenden mi kaynaklanır bilinmez gözlerimiz hep daha iyisini arar. Hep daha mükemmeli isteriz. Doğrusu da bu değil midir ki? Hangi insan her şeyi var olup da hiçbir sıkıntı çekmemeyi dilemez? Bence hiç kimse. Peki ya ne oluyor da bu kadar yoksulun savunmasız olduğu bir toplumda tüm bu dileklere rağmen bir şey değişmiyor. Yoksa her istek kabul olmuyor mu? Kabul olunması için ne yapılmalı.

Tüm bu sorular kafamızı kurcalaya dursun biz şöyle bir yaşamımızı gözden geçirelim. Allah'a göre şu an hepimizin bir barınacak yeri ve hayatsal

fonksiyonlarımızı yaşatacak olanaklarımız var. Peki bu olanakları düzenleyecek bir ahlaka sahip miyiz? Eğer yoksa sahip olduklarımızın hepsi boş. Düşünün bir kere bir trilyonersiniz. Çocukken hep hayalini kurduğunuz bir bilgisayarın şimdi elinizde bir fabrikası var ve çoğaltabilecek bir çok örnek. Tüm varlığımızı kullanabileceğiniz iç huzurunuz var mı? Yani her şeyinizin olması içinizi rahatlatıyor mu? Yoksa kendinize daha fazla olanak sağlamak için hep daha fazlasını mı istiyorsunuz? Eğer öyleyseniz kusura bakmayın ama siz dünyaya sadece üretmek, ürettiklerinizle tüketmek

amacıyla gelmiş gayesiz bir insandan başkası değilsiniz.

Hepimiz için ağır bir eleştiri ama gerçek... Hafızamızı yoklayın. Şu ana kadar kaç kez paranın yönettiği, kaç kez de paranın yönetildiği insan topluluklarıyla karşılaştınız. Kıyaslayın bir kere kaçına aşırı hürmet, kaçına aşırı hakaret dolu davranışlar göstermişinizdir. Ama şunu bilelim ki toplumca küçümsenen insanların genelinde, fani paranın gözleri bürüdüğü insanlar da olmayan bazı değerler var. Öyle değerler ki...az ile yetinme, varolanı paylaş-

ma, kardeşlik, dayanışma... Şaşırdınız değil mi?

Evet sayın insan; düşün bir kere sahip olduklarının arasına neden yukarıda saydıklarımızı katmayı denemezsin, ama yine de bu dünyada gerektiği saygıyı bulamadın diye üzülme, sen yolumdan şaşma elbet öbür dünyada hakettiğin saygıyı bulacaksın fazlasıyla.

Harabât Ehline Hor Bakma Sakın,
Defineler Bulunur Viranelerinde...
Seyrani

salıha CAN

BAHÇEDEKİ İHTİYAR

Yollar bir gözyaşı olup da kaymış,
Nurlu ihtiyarın yanaklarında.
Yapraktan saçını yerlere yaymış,
Sombahar ağlıyor ayaklarında.

süzüyor ufukta bir kızıl yeri,
İçi karanlıkla dolu gözleri.
Ahında akşamın ince kaderi,
Sessizliğin surri, dudaklarında.

Yanan bir kağıtta küçük bir satır,
Yazı gibi akşam onu karartır,
Artık o, silinen bir hatıradır.
Bu usuz bahçenin uzaklarında...
N.F.K

KUR'AN-I KERİM'İ OKUYUP ANLAMANNIN ÖNEMİ

Allah'ın peygamber seçip onlara Kitap indirmesinin hikmeti, onlar vasıtasıyla kullarını doğru yola iletmektir.

“Biz her elçiyi, yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik.” Ayetinde belirtildiği üzere her millete, kendi içinden, kendi diliyle konuşan bir insan, peygamber olarak seçilmiş, o peygambere, konuştuğu dilde Kitap indirmiştir. Kur'an-ı Kerim'in açık ifadesinden anlıyoruz ki, Allah'ın, bütün peygamberlere indirdiği Kitap, her peygamber'e kendi diliyle indirilmiştir. Hz. Musa'ya ve Hz. İsa'ya İbrani diliyle indirmiş olan Allah son Kitab'ı, araplar arasında seçilen Hz. Muhammed'e de Arapça olarak vahyetmiştir: “ve biz onu, Arapça bir hüküm olarak indirdik.”, “Bu da Ana Kent (Mekke) yi ve çerçevesindeki kentleri uyarman için sana indirdiğimiz, kendinden öncekini doğrulayan, mübarek bir Kitaptır.” “Biz onu Arapça bir okuma olarak indirdik ki düşünüp anlayasınız.” Ayetinin açıkça belirttiği gibi Kur'an'ın Arapça indirilmesindeki hikmet de Arapça konuşan insanların, Allah'ın buyruklarını anlamaları ve ona göre kendilerine yön vermeleridir. Şayet Peygamber Arap olduğu halde ona başka dilde, mesela İbranice sözler indirilmiş olsaydı, insanlar bu sözlerden hiçbirşey anlama-

yaçakları için şaşırıp kalacaklardı: “Bunun ayetleri açıklamalı değil midir? Arap peygambere yabancı dilde sözler mi indiriliyor?” derlerdi. Bu takdirde de peygamber göndermenin asıl gayesi olan insanların hidayeti gerçekleşmezdi. İşte bunun her millete kendi diliyle peygamber gönderilip kendi diliyle Kitap indirildiği gibi Araplara gönderilen peygambere de Arapça Kitap indirilmiştir.

Fakat Hz. Muhammed'in peygamberliği evrenseldir. Kur'an-ı Kerim'in prensipleri de bütün insanlık için geçerlidir. O halde dilleri başka olan ve Arapça'yı anlamayan müslümanların, Kur'an'ı hem arapça hem de kendi dillerinde okumaları gerekir. Bu da kişinin, Kur'an'ın ruhunu düşünüp anlaması, onun istediği şekilde örnek bir insan olmaya çalışmasıdır. Sahabiler, Peygamber'den duydukları ayetlerin manasını anlamadan başka ayetlere geçmezlerdi. Abdullah İbn Mes'ud : “Biz on ayet öğrendiğimiz zaman onların anlamlarını ve nasıl kullanıldıklarını bilmeden başka ayetlere geçmedik.” demiştir. Hiç anlamadan Kur'an'ı birkaç günde hatmetme yerine anlayarak günde yarım sayfa, bir sayfa okumak daha evladır...

Bilal SOYLU

İSTANBUL

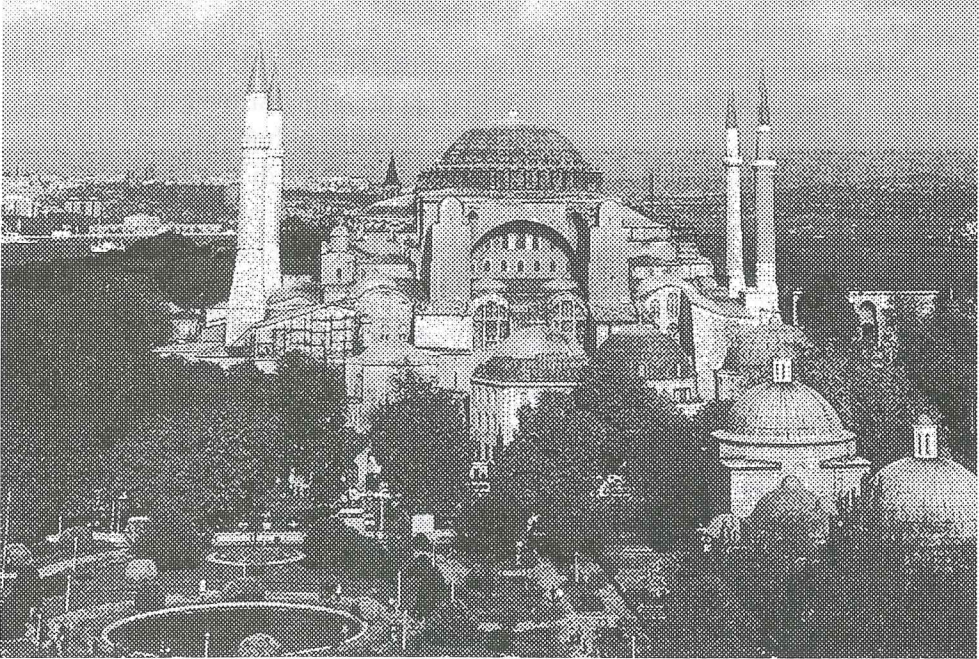

Mahalle Mektepleri

... Bu gibi hallerin başlıca sebebi her zaman mekteplerimizin düzensizliğiydi. Çünkü sıbyan mekteplerinin çoğu vakıf ve öğretmenliği de çoğu beraber evladiyete şart olduğu ve o zaman ki usul icabınca mekteplere öğretmen olacakları için tahsilin sonu Kur'an-ı Kerim'i ezberleyip hafız olmaktan ibaret olduğu halde. Çoğu buna da güç yetiremeyip, fakat babasından miras olması bakımından, sarığı sardığı gibi vazifesini düzene koyabiliirdi.

Bu mekteplinin kalfa namıyla ikşer

de yardımcıları vardı. Halbuki bunlarda bir iş tutmaya ve kazancını temin etmeye gücü yetmediklerinden, geçindirilmek için kayırmış adamlardı. Zengin çocuklara yüz vermekle, yüz-süz ve fakir çocukları aşağılamakla görev icra ederlerdi. Ve hafta başı olan cumartesi günün haftalıklarını almaktan başka bir şey düşünmezler ve haftalığı getirmemiş olan çocukları baskı altında tutup, çocukların bunaltmalarından başları rahat olmak arzusunda bulunan çocuk velileri ne yapıp haftalıkları tedarik ve düzenlemekle mecbur bırakılırlardı. Çocuklar okusa da

olur, okumasa da olur. “Mektebe gidiyor ya!” kelamı yeterli olurdu. Çocuklar dersleri için bir sıkı görmeyip hoca efendinin veya kalfaların canlarını sıkacak ve ses yükseltmelerini gerektirecek derecelerde birbirleriyle tartışma ve gürültü ettiklerinden, çünkü mektebe verdiği zaman velisi “eti senin kemiği benim!” diye hocasına teslim ettiğinden, kalfa cezalandırmaya da hazırdır.

Mekteplerin inşaat tarzına gelince çoğunluğu zemin katında olmak üzere dört taş duvar ve bir damdan ibaret olup içinde sıra sıra dizilmiş olan rahlelerin karşılıklı iki tarafına çocuklar kendi hanelerinden getirmiş oldukları minderleri koyup otururlar. Köşelerden biri hoca efendinin makamı olmak üzere ayrı olup ve başucuna çocukları ikaz etmek için uzun bir sıruk asılmıştır. Çocuk velilerinden bir kısmı da evlatlarını haylazlıktan kurtarmak ve mümkün mertebe bir sanat tahsil etmek maksadıyla çocuklar beş altı yaşına bastıkları gibi esnaf dükkünlarından birine çıraklığa verildiklerinden ve sonradan tahsile heves etmediklerinden o çocuk öylece büyür giderdi.

Sıbyan mekteplerinde okutulacak derslere gelince, ilk elif-ba harflarını sonuna kadar ezberlettirip “bir üstün, bir esre, iki üstün, iki esre” hareketleri gösterilir. Bu hareketler “Elif kūsün enni, Elif kesa enni, Elif Kötür enni” diye bir nevi vizenle okutturulurdu.

Ek olarak Sultan Mahmut zamanı nedimlerinden meşhur Hayali Sait Efendi bir gece yüce huzurda hayal oynatır. Oyun sıbyan mekteplerinin taklidi olduğundan, Hacivat mekteb ho-

cası Karagöz de talebesi olurdu. Elif ba harflerinden sonra hoca “Bir üstün!” der, talebesi tıpkısını söyler “Bir esre!” deyince Karagöz de durur “bir esre diyeceksin!” der. Talebe “bir nesnenin üstü olurda altı olmaz mı? Bir altın!” der. Hoca talebede tokadı aşkeder. Talebe hocaya el kaldırır. Karşılıklı konuşma kızıdır. Kavga büyür. Büyüklük tarafından perdenin arkasından bir altın bırakılır. Karagöz derhal münaşip dua ile beraber “Devamın doğru olduğunu devletli Şevket Me’ab Efendimiz de takdir buyurdular” der ve derse devam edilir.

Hoca “İki üstün!” dediğinde talebe aynısını söyler. Fakat “İki esre!” demez yine “İki altın!” der. Perdeye iki altın bırakılmakla beraber “Sait halt ediyorsun!” buyrulur. Sait efendi de “Efendim mekteplerimizin tahsil tarzını taklid ediyorum” cevabını verir. Bu temsilin tesiri olsa gerektir ki 1244-1828/29 tarihlerinde İstanbul kadılığına hitaben yazılan yüce ferman bir müddetten beri ehli İslam içinde talim ve çocuk terbiyesi hususuna ehemmiyet verilmez olduğundan eksernas çocuklarını altı yedi yaşlarında mektebdan alıp sanata vererek halkı cehalet istila eylediğinden bahisle herkes evladını buluş çağına varmadıkça ve tecvid ve ilmihal derslerini ve İslamiyetin şartlarını öğrenmedikçe mektebdan alıp ustaya vermemesi tavsiye olunmuş ve bu kadar bir hazırlık sınıfı tavsiyesi ile yetinmekle tahsil tarzı hakkında bir gidiş tarzı ile icra edilmemiştir.

Burak SAVAŞ

DÜŞÜNCE TEMBELLİĞİ

Tembellik; hiçbir şeyde, hiçbir konuda, hiçbir düşüncede kendi fikrini ortaya koymadan başkalarının düşüncelerine ortak olmaktır bir nevi. Tembellik sadece iş yapmayı yatıp uyumak ya da okula giden bir kişinin derslerinde başarısız olduğunda bizim tembel olarak nitelendirmemiz değildir. Dünyanın en büyük tembelliği düşünce tembelliğidir. Düşünce tembelliği kendi duygu ve düşüncelerini ortaya koymadan herkeş ne yapıyorsa onu yapmak anlamındadır.

Bu tembellik hem bu dünyamız için hem de öbür dünyamız için zarardır. Kaynaklarına inmeden, araştırma-

dan, düşünmeden körü körüne başkalarını taklit etmek istenilen sonucu verse de kişinin mutlu olmasını sağlamaz. Çünkü herkese uyduğumuzda onların her yaptığını bizde eksiksiz ve kusursuz yerine getiririz.

Peki ya hiç şunu düşünür müyüz; fikirlerine uyduğumuz kişiler yanlış mı yapıyor yoksa doğru mu? Biz kişilerin düşüncelerini uygularken bu yaptığımız şeyin bizim için yanlış mı yoksa doğru mu olduğunu neden hiç düşünmeyiz.

Sanki kurulmuş bir robot gibi hemen onu yerine getiririz. Ya yaptığımız şey yanlış olursa.

Peki bu yanlışlar bir kere oldu diyelim. Fakat öyle bir an olur ki bu yanlışlar ister istemez bizim hayatımızın birer parçası olurlar. Bu parça hayatımız sona erene kadar bizimle devam

eder. Ne kadar uzaklaşmak istesek de bizim üzerimize o yanlışlar bir yük gibi binmiştir.

Ve öyle bir an gelir ki hayatımız boyunca yaptığımız bütün yanlışların neden bizimle geldiğini sorarız kendi kendimize. Fakat artık çok geç olmuştur. Çünkü asla kaçamadığımız ve kaçamayacağımız an gelip çatmıştır. Bu anın ne olduğu hepimizin de çok iyi bildiği ölüm anıdır. O anda keşke bir fırsat daha olsa da yanlışlarımızı düzeltsek deriz. Ama artık o kadar çok geç olmuştur ki bu cümleleri söyledikten saniyeler sonra gözlerimizi bir daha açılmamacasına kapamış oluruz. Bu sonuç kötü anın sonucuydu. Peki ya iyi düşüncelere yönelen ve fikirlerini ortaya koyanlara ne

olacak. Onlar öbür dünyaya nasıl gidecek.

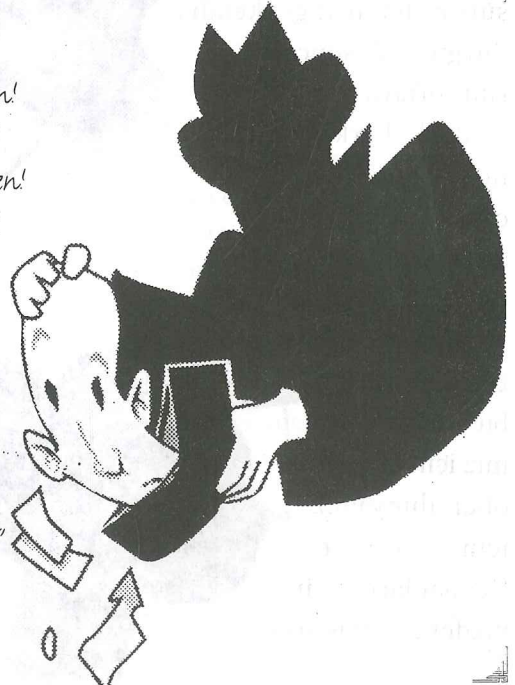
İşte bu insanlar iyi,güzel ve doğru düşünceler ortaya koydukları için o kadar rahat ölüme gidecekler ki hatta ve hatta biraz daha zaman olsa da hem kendim hem de insanlık adına daha fazla iyilikler yapsam diye temennide bulunacaklardır. Herhalde anlatmak istediklerimi yeterince anlatabildim. Bence bu dünyadaki en büyük ve asla dönüşü olmayan tembellik düşünce tembelliğidir. Gelin bir daha düşünelim ve düşünce tembelliğinden kurtulup kendi doğrularımızla yaşamaya çalışalım.

Elif YAMAN

UTANSIN

Tohum sac, bitmezse toprak utansın!
Hedefi vurmayan mızrak utansın!
Hey gidi küheylan, koşmana bak sen!
Çattıysan, doğurana kırsak utansın!
Eski çınar şimdi Noel ağacı,
Dallarda iğreti yaprak utansın!
Ustada kalırsa bu öksüz yapı,
Onu sürdürmeyen çırak utansın!
Ölümden ilerde varış dediğini
Geride ne varsa, bırak utansın!
Ey binbir tanede solmayan tek renk,
Bayraklaşmıyorsa bayrak utansın!

Necip Fazıl Kısakürek

UÇAN İLK TÜRK

Hezarfen Ahmed Çelebi (XVII. Yüzyıl)

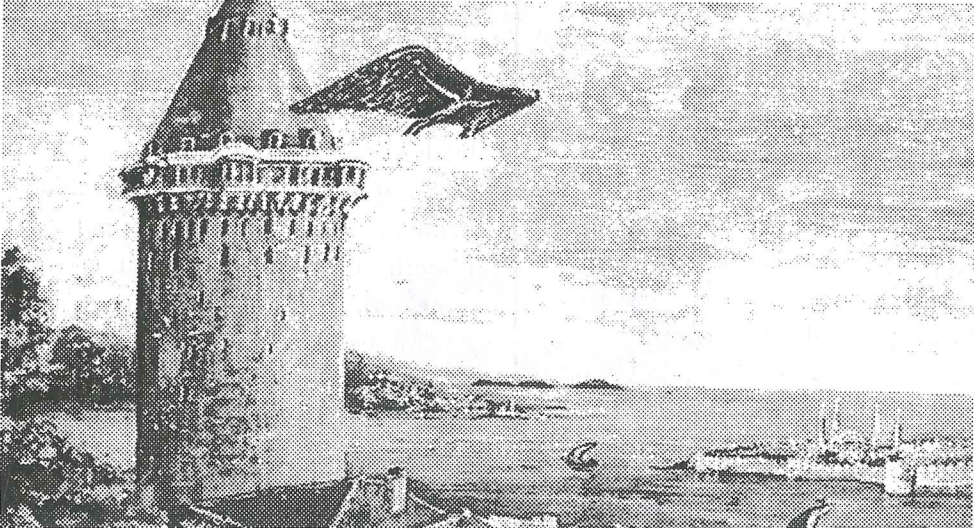
70 . Murad'ın hükümdarlık yaptığı yıllardı. Hezarfen Ahmed Çelebi adında bir Türk bilgini uçma teşebbüslerine girişti. İlk önce Okmeydanı'ndan kısa mesafeli dokuz deneme yaptı. Hepsinde de başarılıydı. Artık kuşlar gibi uçabilirdi.

Miladi takvim 1636 yılını gösteriyordu. Hezarfen Ahmed Çelebi büyük uçuşunu yapmaya hazırlanıyordu. Galata Kulesinin üstüne çıktı. Kendisini rüzgara bırakıp Üsküdar'a uçacaktı.

O gün İstanbul halkı deniz kıyısını doldurmuştu. Kısa bir zamanda mahşeri bir kalabalık toplanmıştı. IV. Mu-

rad Sadrazam ve vezirleriyle birlikte Sarayburnundaki İncili Köşkten olup bitenleri izliyordu. Herkesi alabildiğine bir heyecan kaplamış, bütün gözler Galata kulesinin tepesine dikilmiş, kendini boşluğa atacak kahramanı bekliyordu.

Nihayet beklenen an geldi. Hezarfen Ahmed Çelebi "Bismillah" deyip kendini boşluğa bıraktı. Vücuduna taktığı kanatlarla boğaza doğru süzül-
dü. Herkes hayretteydi. Hezarfen Ahmed Çelebi lodos rüzgarının da yardımıyla bir kuş gibi uçup İstanbul boğazını geçmiş Üsküdar'daki Doğancılar inmişti. Onun bu başarısından Hoşlanan Sultan Murad kendisine bir kese altın verdi.

Evliya Çelebi, Seyahatname'sinde bu uçma hadisesini şöyle anlatır;

“Hezarfen Ahmed Çelebi, İbtida Okmeydanı'nın minberi üzere rüzgarın şiddetinden kartal kanatlarıyla sekiz dokuz defa havada pervaz ederek talim etmiştir. Bادهü Sultan Murad Han Sarayburnu'nda sinanpaşa Köşkünden temaşa ederken Galata Kulesinin ta zirveyi Ala'sından rüzgar ile uçarak üsküdar'da doğancılar meydanına inmiştir.

Hezarfen Ahmed Çelebi uçma tasarrısını ilk gerçekleştiren bir bilgin olarak havacılık tarihinde yerini alırken, planörcülüğünde öncülüğünü yapmış oluyordu. Çünkü O uçuşunda bir planörçü gibi rüzgarın esişini de dikkate almış ona göre uçmasını gerçekleştirmişti.

Onun bu büyük başarısını gören halk ona “ Binfenli” manasında “Hezarfen” lakabını taktı.

Hezarfen Ahmed Çelebi bu uçma

KOFİ ANNAN'IN KIBRIS PLANI

İki toplum arasındaki kaynaşmayı pekiştirmek için Rauf Denktaş Selenik'te, Klerides ise Kayseri/Talas'ta yaşayacak. BM iki lidere her ay erzak yollayacak. Türkleri azınlıktan kurtarmak için adaya 3000 Çerkez, 600-700 iskandinav serpiştirilecek. Kabinde altı Rum üç Türk bakan olacak. Bunlar her ayın onbeşi gazozuna penaltı çekecek. Olimpos ve Uludağ yerine 7-up gazoz ithal edilecek.

(Alıntı, kısaltılmıştır.)

denemelerinde Türkistan'ın Farab şehrinde olan İsmail Cevheri'yi örnek almıştı. Nişabur Camii imamlığını yapan ve meşhur sıhah isimli Lügat'ın yazarı olan Cevheri özel olarak hazırladığı kanatlarla Caminin kubbesinden kendini aşağıya bırakmış bir müddet havada kaldıktan sonra düşerek vefat etmiştir.

Hezarfen Ahmed Çelebi'nin bu işi düşmeden başarmış olması ise onun bu konudaki üstünlüğünü göstermektedir. Avrupalıların uçmak için kendi hayatlarını ortaya koymadıkları bir devrede, büyük bir cesaretle uçuş denemelerine girişmek herşeyden önce bir cesaret işiydi. Hezarfen Ahmed Çelebi ilme dayanan bu cesaretini sadece teoride bırakmamış uygulamayada koymuştu.

Hezarfen Ahmed Çelebi geniş bilgili birisiydi, araştırma ve ilk tecrübelerini evinde yapmış ancak doğruluğuna iyice inandıktan sonra taktığı kartal kanatlarıyla ilk deneme uçuşlarına girişmişti. Ne yazık ki bu deneme üstünde gerektiği gibi durulmamış ve iş orada kalmıştır.

Eğer bu uçuş denemeleri genişletilebilseydi belki bugün uzay yarışında bizde söz sahibi olacaktık.

Şunu da belirtelim ki Avrupalı kaynaklarda bugün ilk uçuşu gerçekleştirenlerin Osmanlılar olduğunu kabul etmektedirler. Batılı kaynaklar arasında Cokun Havacılık, Wilkins'in “yeni bir dünya buluşu” adlı eserinde bu konuda bilgiler bulunmaktadır.

Ömer TEMEL

İSLÂM'I NASIL SEÇTİM?

Söylemek zorunda oldukları-
mın hepsini siz daha önceden
biliyorsunuz. Bildiklerinizi
doğrulamak için, Allah'tan Peygamber
(SAV)'e verilen mesaj, Doğruluk Di-
ni'dir. İnsan varolduğu gibi bir de şuur
ve yaratılışın en büyük görevi verildi.
İnsanlar yeryüzüne Allah'ın elçileri
olarak yaratıldılar ve bu kendimizi
tüm hayal ve kuruntulardan arındır-
mak ve yaşamımızı ahir hayata hazırla-
ma yükümlülüğünü fark etmek açısın-
dan önemlidir. Bu şansı kaçıran kimse-
ye muhtemelen bir başkası daha veril-
mez, tekrar tekrar
bu dünyaya geri ge-
tirilmez. Çünkü
Kur'an'da insan he-
saba çekilirken
şöyle diyeceği be-
lirtiliyor: "Rabbim,
bizi geri gönder ve
bize bir şans daha
tanı" Buna karşılık,
"Eğer sizi geri gön-
derirsem önceki
hayatınızda yaptık-
larınızı tekrarlarسی-
mız." buyuruldu.

Ben, her çeşit
lüks ve şov işinin
yüksek yaşam dün-

yasında yetiştim. Ben bir Hıristiyan
evinde dünyaya geldim, fakat biz bili-
yoruz ki her çocuk onun asıl doğasın-
da var olur. Sadece onun ebeveyni o
veya bu dine girmesine sebep olur. Ba-
na bu din (Hıristiyanlık) gösterildi ve
bu yolda düşündüm. Tanrı'nın var ol-
duğunu düşündüm, fakat Tanrı'yla
doğrudan bir bağlantı yoktu. Bundan
dolayı onunla olan bağlantıyı İsa saye-
sinde gerçekleştiriyordum. O aslında
Tanrı'ya açılan kapıydı.

Ben bunu az veya çok kabul ediyordum, fakat hepsine birden aldanma-

dım. İsa'nın birkaç
durumuna baktım;
onlar sadece içinde
hayat olmayan taş-
lardı. Ve Tanrı'nın
üç tane olduğunu
söylediklerinde,
afalladım fakat on-
larla tartışmadım.
Ona az veya çok
inandım, çünkü ai-
lemin bana olan
güvenine saygı
duymak zorunday-
dım. Yavaş yavaş
bu dinden soğu-
maya başladım.
Müzik yapmaya

başladım. Çok büyük bir yıldız olmak istedim. Filmlerde ve basın-yayında gördüğüm her şey beni peşinden sürükledi ve belki bu benim Tanrımdı, para kazanma amacı. Çok güzel bir arabası olan bir amcam vardı. “İşte”, dedim. “Onu o yaptı. Onun çok parası var.” Çevremdeki insanlar bunun böyle olduğunu düşünmemde beni etkilediler; bu dünya onların Tanrısıydı. Sonra bunun benim için bir yaşam olduğunu düşündüm; çok para kazanmak, harika bir yaşamımın olması. Örnek aldığım kişiler hep pop yıldızlarıydı. Şarkılar bestelemeye başladım, fakat derinden insanlığı hissediyordum, “Eğer zengin olsaydım, ihtiyacı olanlara yardım ederdim” hissi. (Kur’an’da şöyle buyruluyor: Biz bi’ söz veririz, fakat bir şeyler yaparken, onu elimizde tutmak isteriz ve açgözlü oluruz.) Evet, bu kadar ünlü olduktan sonra n’oldu. Ben halâ gençtim, adım ve res-

mim bütün basın-yayın kuruluşlarına yayılmıştı. Beni gerçek hayatta olduğumdan daha geniş yaptılar, bundan dolayı daha geniş yaşamak istedim ve bunun tek bir yolu mest olmaktı (içki ve haplarla).

Hastahanedeki

Bir yıllık mali başarı ve yüksek yaşamdan sonra, çok hasta oldum, vereme yakalandım ve hastaneye yatmak zorunda kaldım. Bundan sonra düşünmeye başladım: Bana ne oldu? Ben sadece bir bedenden mi ibarettim ve yaşamdaki amacım sadece bu vücudu tatmin etmek miydi? Şimdi anlıyorum ki bu musibet Allah’ın bana bir lütfü idi, gözlerimin açılması için bir şanstı. “Ben neden buradayım? Neden yataktayım?” ve birkaç cevap aramaya başladım. O zaman batı gizemciliğine çok büyük ilgi vardı. Okumaya başladım, ve fark etmeye başladığım şeylerden ilki ölümdü, ve ruhun göçü; o hiç durmaz. Yüksek başarı ve mutluluğa doğru yol aldığımı hissettim. Tefekküre daldım ve etyemez bile oldum. Artık “barış ve çiçeklerin gücüne” inanıyorum ve bu genel bir eğilimdi. Fakat benim düşündüğüm özel şeyler benim sadece bir vücuttan ibaret olmayışımıydı. Bu sezgiyi hastanede fark ettim. Bir gün yürüyorken ve yağmura yakalanmışken bir sığınağa doğru koşmaya başladım ve anladım ki “Bekle biraz, vücudum ıslanıyor, vücudum bana ıslanmışlığı söylüyor.” Bu bana vücudun da tıpkı bir “eşek” gibi olduğunu söylüyordu ve gitmek zorunda olduğu yer için eğitilmek zorundaydı. Yoksa, eşek

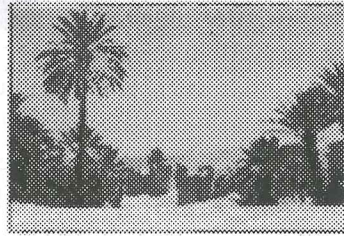
size gitmek istediği yere doğru önderlik ederdi. Sonra bir isteğim olduğunu fark ettim, Allah vergisi bir hediye: Allah'ın isteklerini takip et. Batı dinlerinden öğrendiğim terminolojiyle büyülenmişim. Bundan sonra Hıristiyanlıkla beslendim. Tekrar müzik bestelemeye başladım ve bu sefer kendi düşüncelerime saygı duydum. Duygusal şarkılarımdan bir tanesinin hatırladım. Şöyle süregeliyor: "Keşke bilseydim, Cennet'i neyin yaptığını keşke bilseydim, Cehennem'i ne yapar. Bilirmiyim ki diğerleri büyük otellere ulaşmışken, sen benimle birlikte yatakta veya birkaç tozlu hücrede misin?" ve yolda olduğumu biliyordum. Hatta bir başka şarkı daha yazdım: "Tanrıyı bulup ortaya çıkarmanın yolu" Müzik dünyasında çok ünlü oldum. Gerçekten çok zor zamanlar yaşadım çünkü zengin ve ünlü oluyordum ve aynı zamanda, samimi bir şekilde Hakkı arıyordum. Budizm'in tamamıyla doğru ve soylu olduğu kararını verdiğim mertebeye geldim, fakat dünyayı terk etmeye hazır değildim. Dünyaya çok bağlıydım ve bir keşiş olmaya ve kendimi cemiyetlerden korumaya hazır değildim. Bir gün Kudüs'de bir camiye gittim. Cami içi bomboş olan kilise ve sinagoglara kıyasla çok etkileyiciydi ve içeride sü-künet hakimdi.

Kur'an

Londra'ya geldiğimde bir arkadaşım bana Kur'an'ın tercümesini getirdi. O Müslüman olmamıştı, fakat bu dinle ilgili bazı hisleri vardı ve benim de bunda bir şeyler bulabileceğimi dü-

şünmüş. Kitabı aldığımında bana her şeyi açıklayan yol gösterici olduğunu anladım. -Ben kimdim; Hayatın amacı neydi; Gerçek neydi ve ne olmalıydı; ve ben nereden geldim- Bunun hak din olduğunu fark ettim. Batının anladığı hassaslıkta bir din, sadece yaşlılık için değil. Batıda, kim bir dine sarılmak isterse ve bunu sadece hayat çizgisi için yaparsa mutaassıp sayılır. Ben mutaassıp değildim, benim ilk başta beden ve ruh arasında kafam karışmıştı. Sonradan anladım ki vücut ve ruh birbirinden ayrı şeyler değil ve dindar olmak için dağlara çıkmak zorunda değilsiniz. Allah'ın isteklerini takip etmeliyiz. İşte o zaman meleklerden daha yükseltilere çıkabiliriz. İlk yapmak istediğim şey Müslüman olmaktı. Her şeyin Allah'a ait olduğunu fark ettim. O bir an bile gözünü kırpmaz. O her şeyi ya-

Yusuf İslam

The Life of The Last Prophet

rattı. Bu hususta gururumu yitirmeye başladım, çünkü şimdiye kadar, burada olmamın sebebini kendi iyiliğimden dolayı olduğunu düşündüm. Fakat kendimi yaratmadığının farkına vardım ve burada olmamın bütün amacı İslam olarak bilinen tamamlanmış ilkeyi insanlara sunmak olduğunu anladım. Bu hususta inancımı keşfetmeye başladım. Müslüman olduğumu hissettim. Kur'an okuduğumda, fark ettim ki bütün peygamberler Allah tarafından gönderildi ve aynı mesajı getirdiler. Fakat neden Yahudiler ve Hıristiyanlar birbirlerinden farklı. Şimdi Yahudilerin İsa'yı neden Mesih olarak kabul etmediklerini biliyorum. Hıristiyanlar bile Allah'ın sözlerini anlamadılar ve İsa'yı Allah'ın oğlu olarak nitelendirdiler. Kur'an'ın güzelliği budur; O size düşünceyi ve sebebini sorar ve aya veya güneşe ibadet etmemeyi sadece her şeyi yaratan tek bir varlığa. Kur'an insana güneşi, ayı ve Allah'ın genel yaratısını düşünüp taşınmaya teşvik eder. Güneşin Ay'dan ne kadar ayrı olduğunu fark ediyormusunuz? Onlar yeryüzüne farklı uzaklıktalar, bize aynı uzaklıktaymış gibi görünüyorlar; bazen bir tanesi diğerinin üstündeymiş gibi görünür. Birkaç astronot uzaya gittiğinde bile, yer-

yüzünün önemsiz büyüklüğünü ve uzayın enginliğini görürler. Çok dindar olurlar, çünkü Allah'ın işaretini görmüşlerdir. Kur'an'ı daha çok okudukça, namazdan, kibarlıktan ve merhametten bahsettiğini gördüm. Henüz Müslüman değildim, fakat benim için tek cevabın Kur'an olduğunu hissettim. Allah onu bana gönderdi ve onu bir sır olarak sakladım. Fakat Kur'an farklı seviyelerden bahsediyordu. Onu diğer bir seviyeye geldiğimde anlamaya başladım, Kur'an'ın dediği gibi: "Onlar gayrimüslimlerle arkadaşlık etmezler ve tüm inananlar kardeşlerdir." Bu yüzden, Müslüman kardeşlerimle karşılaşmak istedim.

Dönüşüm

Sonra Kudüs'e gitmeye karar verdim (kardeşimin yaptığı gibi). Kudüs'te camiye gittim ve oturdum. Birisi bana ne istediğimi sordu. Ona Müslüman olduğumu söyledim. Adımın ne olduğunu sordu. "Stevens" dedim. Aklı karıştı. Sonra -çok tecrübeli olmasam da- namaza katıldım. Londra'ya geri döndüğümde Nafisa isminde bir kız kardeşle tanıştım. Ona İslam'a sarılmayı istediğimi söyledim ve beni "New Regent Mosque" a yönlendirdi. Bu 1977'de

olan bir olaydı. Aşağı yukarı bir-birbu-
çuk yıl sonra, Kur'an'ı aldım. Şimdi
gururdan ve İblis'ten kurtulmam ge-
rektiğini anladım ve tek bir yön seç-
tim. Cuma günü, Cuma namazından
sonra İmam'ın yanına gittim ve inancı-
mı ilan ettim. Ünü ve serveti elde et-
meyi başaran birisiydim. Bana Kur'an
gösterilene kadar çok zorluklarla çalış-
tığının önemi yok. Hıristiyanlık ve di-
ğer dinlerden farklı olarak şimdi Al-
lah'la doğrudan iletişim kurabileceği-
mi fark ettim. Hindu bir bayanın bana
söylediği gibi "Sen Hinduları anlaya-
mazsın. Biz tek bir Allah'a inanırız; bu
nesnelere (putları) sadece dikkatimizi
toplamak için kullanırız." Onun söyle-
dikleri Allah'a ulaşma yöntemi. Onlar
amaçlarını gerçekleştirmede kullan-

dıkları putlar. Fakat İslam tüm bu en-
gelleri ortadan kaldırıyor.

Son olarak, yapmak istediğim her
şey Allah'ın lütfunu kazanmak içindir.
Size de benim tecrübelerimden ilham
almanız için dua ediyorum. Ayrıca, İsl-
lam'a sarılmadan önce hiçbir Müslü-
man'la irtibatım olmadığını vurgula-
mak istiyorum. Kur'an'ı okudum ve
fark ettim ki hiçbir insan mükemmel
değildir. İslam mükemmeldir ve eğer
Kur'an Peygamberi (SAV)'in davranış-
larını örnek alırsak başarılı oluruz. Al-
lah bize Hz. Muhammed (SAV)'in üm-
metinin yolundan gitmemiz için bize
yol gösterebilir. Amin!

Yusuf İslam

Çeviren: Mehmet Torun

1 Ocak 1985

Göz Yasası

Çakır, ela veya siyah gözünü, cumhuriyet lirası gibi yusuvarlak açar ve kar-
şısındakine diker. Zavallı karşısındaki öfkelenir sinirlenir ezilir, büzülür, ter-
ler, sıkılır fakat ağzını açıp da bir şey söyleyemez. Ne desin yani?

"-Efendi ne bakıyorsun?" mu desin.

Cevabı hazırdır:

- Göze yasak mı var?

Yoldan bir kadın geçerken, teftiş gören asker gibi başı ile yüzseksen dere-
celik bir daire çizer ve kadının topuğundan alınına kadar, gözlerini sokma-
dığı yer bırakmaz. Zavallı kadın ne yapsın yani? Dönüp de bu küstaha iki to-
kat mı aşketsin? Göze yasak olur mu hiç?

Evinize misafir gelir, tahtakurusu yuvalarına kadar her deliğe girer. Hüla-
sa bakar herşeye bakar, bakar oğlu bakar. Baş vekil olursanız, yüzünüze men-
faati için mübaşir tarafından takip edilerseniz zevki için bakar. Hele mümkün
olsa da birini ameliyat masasında, tenesirde, idam sehpasında seyredebilse.

Hep aynı mazeret: Göze yasak olmaz.

Halbuki en büyük en güzel ve en ince yasak budur. Göz yasağı... göz ya-
sağını anlayabilmek derin bir terbiye ve kültür işidir.

(Necip Fazıl'dan)

Kanunî Sultan Süleyman

Kanunî Sultan Süleyman 27 Nisan 1495 Pazartesi günü Trabzon'da doğdu. Babası Yavuz Sultan Selim, annesi Hafsa Hatun'dur. Hafsa Hatun Osmanlı ya da Çerkezdir. Kanunî Sultan Süleyman yuvarlak yüzlü, ela gözlü, geniş alınlı, uzun boylu ve seyrek sakallıydı.

Kanunî Sultan Süleyman devri, Türk hakimiyetinin doruk noktasına ulaştığı bir devir olmuştur. Babası Yavuz Sultan Selim, onu küçük yaşlardan itibaren çok titiz bir şekilde yetiştirmeye başladı. Benzeri görülmemiş bir terbiye ve tahsil gördü. İlk eğitimini annesinden ve ninesi Gülbahar Hatun'dan (Yavuz Sultan Selim'in annesi) aldı. Yedi yaşına gelince tahsil için İstanbul'a, dedesi Sultan İkinci Bayezid'in yanına gönderildi. Şehzade Süleyman, burada Karakızıoğlu Hayreddin Hızır Efendi'den tarih, fen, edebiyat ve din dersleri alırken, savaş teknikleri konusunda da öğrenim görüyordu.

15 yaşına kadar babası Yavuz Sultan Selim'in yanında kalan Şehzade Süleyman, kanunlar gereği sancak istemesi üzerine, önce Şarki Karahisar'a oradan da Bolu, kısa bir süre sonra da

Kefe sancakbeyliğine tayin edildi (1509).

Yavuz Sultan Selim'in 1512 de tahta geçmesi üzerine İstanbul'a çağırılan Şehzade Süleyman, babasının kardeşleriyle mücadeleleri sırasında İstanbul'da kalarak babasına vekalet etti. Bu sırada Saruhan sancakbeyliğinde de bulundu. Babası Yavuz Sultan Selim'in ölümü üzerine, 30

Eylül 1520'de 25 yaşındayken Osmanlı tahtına geçti.

Kendisinden başka erkek kardeşi olmadığı için tahta geçişi kolay ve çatışmasız oldu. Çok ciddi ve kendinden emin bir padişah olan Kanunî Sultan Süleyman, azim ve irade sahibiydi. Yapacağı işlerde hiç acele etmez, gayet geniş düşünür ve verdiği

emirden asla geri dönmezdi. İş başına getireceği adamlara, kabiliyet derecelerine göre görev verirdi. Zigetvar kuşatmasını idare ederken, 7 Eylül 1566 yılında 71 yaşında vefat etti.

Kendisine "Kanunî" denmesi, yeni kanunlar icad etmesinden değil, mevcut kanunları yazdırtıp çok sıkı bir şekilde tatbik etmesinden dolayıdır. Kanunî Sultan Süleyman adaleti seven bir padişaktı. Mısır'dan gelen vergiyi had-

dinden fazla bulup, yaptırdığı araştırma sonunda halkın zulme uğradığını düşünmesi ve Mısır Valisini değiştirmesi bunun açık kanıtıdır.

Kanûnî Sultan Süleyman, tahta çıktığı sırada Osmanlı Devleti dünyanın en zengin ve en güçlü devleti konumundaydı. Babasının ölümü ve kendisinin padişah olması, "Arslan öldü, yerine kuzu geçti" diye düşünen Avrupalıları sevindiriyordu. Ancak Avrupalılar, çok geçmeden hayal kırıklığına uğradılar.

Büyük bir devlet adamı olan Kanûnî Sultan Süleyman aynı zamanda ünü bir şairdi. Meşhur şiirlerinden birisi şudur:

"Halk içinde muteber bir şey yok devlet gibi,
Olmaya devlet cihanda, bir nefes sihhat gibi.
Saltanat dedikleri bir cihan kavgasıdır.
Olmaya baht-ü saadet dünyada vahdet gibi".

Erkek çocukları: İkinci Selim, Bayezid, Abdullah, Murad, Mehmed, Mahmud, Cihangir, Mustafa

Kız Çocukları: Mihrimah Sultan, Raziye Sultan

Babası: Yavuz Sultan Selim

Annesi: Hafsa Hatun

Doğumu: 27 Nisan 1495

Ölümü: 6-7 Eylül 1566

Saltanatı: 1520 – 1566

Devlet Sınırları: 14.983.000 km²

Abdullah ŞANVER

Yerçekimi ve Terazilerle İlgili Açıklamalar Yapan Bilgin

Hazini

Asıl adı Eb'ul Feth Abdurrahman el Mansur el Hazini, 11. yüzyıl sonu/ 12. yüzyıl başlarında yaşamıştır.

Hazini, devrinde yeni sayılabilecek, fiziki izahlarda bulunmuştur. Buluşlarından en önemlileri; her cismi yerin merkezine doğru çeken bir gücün yani yerçekiminin varlığını ortaya atmıştır. Daha önceleri Razi ve Beyruni bu konuda araştırmalarda bulunmuşlardı. Buna göre islam alimlerini yerçekimini Newton'dan (1642-1727) daha önce keşfetmiş oluyorlar.

Hazini, maddelerin düşmelerindeki

hızla zaman ve mesafe arasındaki ilişkiyi, detaylı bir şekilde inceler. Ayrıca bir çok sıvı ve madenlerin öz ağırlıklarına tespit edip bunları cetveller halinde düzenlemiştir. Bunun için özel alet bile yapmıştır.

Dünyanın merkezine doğru yaklaştıkça suyun daha fazla yoğunluğa sahip olduğunu ileri sürdü. Bu konuda deneyler yaptı. Aynı hipotezi batılı bilgin Roger Bacon(1214-1294) yüz sene kadar sonra genişletti.

Kuvvetli bir tabiat bilgini ve fizikçi olan hazini; terazi, kapan, kantar, karastum denilen teraziler , ölçü aletleri

ve kaldıraçlar hakkında ilmi çalışmalarda bulundu.

Hazini'nin ölçü ve tartıyla ilgili teorileri iki noktada özetlenebilir:

1. Kantarların yapılışıyla ilgilidir. Bunun esasının aynı noktadan uzaklıkları ölçüsünde değişen ağırlık merkezleri teşkil eder.

2. Hassas terazilerin yapımına temel olan görüştür. Cisimlerin ağırlıkları içinde buldukları sıvı yoğunluğunun az veya çok oluşuna göre değiş-

mesidir.

Hazini'nin bütün bu konuları aratıldığı sorusu, akla gelebilecek en önemli soru olarak karşımıza çıkmaktadır. Açıktır ki, evrenin her noktasında kendini belli eden "yaratılmışlık", evrenin kendisinin bir ürünü olamaz, daha açık ifade edersek, örneğin bir böcek kendi kendisini var etmin doğuşlarıyla ilgili bilgiler vermektedir.

Muhammed DOĞAN

ANNE VE BABA HAKKI

Hz. Muhammed (sav) buyuruyor ki;

1. Allah'ın rızası, Anne ve Babanın rızası, Allah'ın gazabı Anne ve Baba gazabındadır. (Hadisi Tirmizi Rivayet etmiştir.)

2. Abdullah İbn Mesud'dan Resulullah(sav)'a sordum; "Allah katında en iyi amel nedir?" Cevaben; "Vaktinde kılınan namaz" buyurdu. "Sonra hangisi?" diye sordum. Cevaben; "Anne ve babaya iyilik ve itaat etmektir." (Hadisi; Buhari ve Müslim Rivayet etmiştir.)

3. Bir adam Resul-i Ekrem'in yanına geldi ve; "Ben savaşmak istiyorum, fakat gücüm yetmiyor." Dedi. Resul-i Ekrem; "Annen ve Babandan kimse kaldı mı?" buyurdu. Adam; "Annem var" dedi. Resul-i Ekrem; "Ona hizmet etmekle Allah'ın huzuruna çık, bunu yaparsan hem hac, hem umre, hem de mücahid olmuş olursun" buyurdu. (Hadisi; Taberani rivayet etmiştir.)

4. Taha b. Muaviye anlatıyor:

- Ya Rasullullah ben Allah yolunda savaşmak istiyorum.

- Resul-i Ekrem: Annen Sağ mıdır?

- Evet dedim.

- "Ayağına sarıl cennet oradadır." Buyurdu. (Hadisi Taberani rivayet etmiştir.)

5. "Anne ve babanıza iyilik edin ve ihşanda bulunun ki, çocuklarınız da size itaat etsin ve saygı göstereyin. İffetli ve namuslu olun ki, kadınlarınız da iffetli ve namuslu olsunlar." (Hadisi taberani rivayet etmiştir.)

6. Bir adam, Peygamberimiz'e geldi ve; "Ya Rasullallah kime iyilik ve ihşanda bulunayım?" dedi. Rasullallah şöyle dedi; "Annene, Babana, kardeşlerine, ve bunlardan sonra gelen yakınlarına ve sende hakkı bulunan ve ziyareti şart olan kimselere." diye buyurdu. (Hadisi Ebu Davud rivayet etmiştir.)

Mehdi TUNÇ

DÜNYANIN EN'LERİ

Zonguldak/Ereğli'de 2002 metre uzulğündaki mangalla dünya rekoru kırıldı.

Dünyanın en uzun boylu insanı: 22 Şubat 1918 doğumlu Robert Hershing Waldow, Boyu 2 metre 72 santim.

Dünyanın en şişman insanı: 29 Eylül 1941 doğumlu Jon Browwer Minnach, kilosu 635 kilo, 1963'de 180 kilo, 1966 yılında ise 315 kilo.

En uzun tırnak: Shridhar Chillal, 3 metre 43 santim.

En iyi gören insan: Veronica Seider. 1600 metre uzaklıktaki bir insanı tanıyabiliyordu.

Ne bulursa yutan insan: Helena Vcial'ın karnından 947'si çivi olmak üzere, 2533 cisim çıkardılar.

En hızlı doktor: Bir iş gününde Dr. M.C. Madi, 833 Katarakt ameliyatı yapmıştır.

En büyük asal sayı: 2 üzeri "132049" -1'dir. David Slowinsky 39751 basamak.

Dünyanın en uzun sözcüğü: İsveççe; "Sparvagnsak-terbolagsskensmudsskjutarefackforeignpersonal-bagladnadsmagasinsforradforvaltaren" 94 Harf.

Manası: "Gramvay şirketi Vagen temizleyicileri Personeli Üniforma Gerek-sinimlerini Karşılama Deposu Müdürü"

En uzun isim: 622 harften oluşur. Daha sonra S. Ellen Georgianna Sör-Lökka diye kısaltılmıştır. Baştaki S kısaltması 598 harftir.

Ağaç yeme rekoru: Jay Gwaltney. 3 metre 35 cm olan ağacı 89 saatte yedi.

En büyük pasta: 24 kat, 13 ton.

Hazırlayan: Burak SAVAS

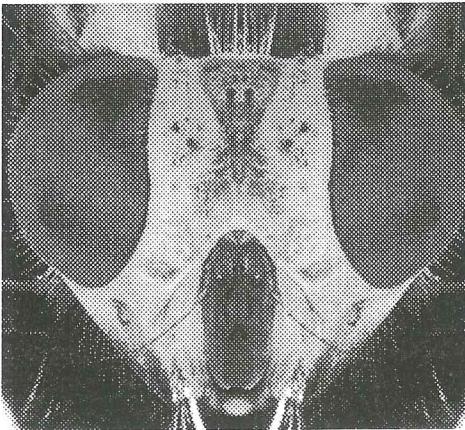
56.000 Gözlü Böcek

Hayvanlar alemindeki en çok göze sahip olan hayvan Kız böceğidir. Her gözde 28.000 bin adet küçük gözcük bulunur. Tam şekil olarak 12 m uzaklığa kadar görüş alanı vardır. 20 metreye kadar da hareketleri seçebilir.

Küçücük bir böcekte 56.000 göz, her gözün merceği, her merceğin ışığı düşürdüğü retina, retinadan çıkan binlerce sinir, ve bu sinirlerden gelen sinyallerin değerlendirildiği merkezi sinir sistemi... Bütün bunların sonucunda bir sineğin etrafını görmesi ve bu görüntüyü değerlendirmesi...

Sadece tek bir gözün oluşması bu gözün bağlantı yaptığı bir tek sinir hücrelerinin bulunması. Bu tek sinyali değerlendirebilmesi bile başlı başına bir mucize olurdu. Buna karşın, muhteşem bir yaratılış sonucunda 56.000 göz bu gözlerin bağlantıları ve uyum içinde çalışmaları söz konusudur. Bütün bunların açıklaması ise ancak tek bir kelimeyle yapılabilir, yaratılış.

Bu durumda tüm bunların kim ta-

rafından yaratıldığı sorusu, akla gelebilecek en önemli soru olarak karşımıza çıkmaktadır. Açıktır ki, evrenin her noktasında kendini belli eden “yaratılmışlık”, evrenin kendisinin bir ürünü olamaz, daha açık ifade edersek, örneğin bir böcek kendi kendisini var etmiş olamaz. Güneş sistemi kendi kendisini yaratıp düzenlemiş olamaz, bitkiler, insanlar, bakteriler, alyuvarlar, kelebekler kendi kendilerini yaratmamışlardır. Ve halen yaşamalarını sağlayan sistemleri de kontrolleri altında tutamazlar. Bunların “tesadüfen” ya da “kendi kendine” oluşması gibi bir ihtimal de söz konusu değildir. Bu ancak, mantuksal tutarlılığı olmayan bir aldatmacadır.

Dolayısıyla şu sonuca varabiliriz; gözümüzle gördüğümüz her şey yaratılmıştır. Ancak gözümüzle gördüğümüz şeylerin hiçbiri de “yaratıcı” olmazlar. O halde yaratıcı, gözümüzle gördüğümüz herşeyden başka ve farklı bir varlıktır. Kendisi görülmeyen, fakat var olan herşeyin kendisinin varlığını ve vasıflarını gösterdiği bir varlıktır. Kur’an Allah’ın bu vasfını bildirirken şöyle der :

“İşte Rabbimiz olan Allah budur. O’ndan başka ilah yoktur, herşeyin yaratıcısıdır, öyle ise ona kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. Gözler onu idrak edemez; o ise bütün gözleri idrak eder. O latif olandır, haberdar olandır.” (En’am, 102-103)

Ömer ÖZDEMİR

REHBER

Neden? Sığ sulardayken kendimizi derinlerde zan-
nediyoruz ve neden ger-
çekten derinlere açılmıyoruz. Ruh-
muzun neden esaret altına aldık ve artık
iyi birşeyler yapmaktan korkar hale
geldik. Herşeyden, paylaşımından, ver-
mekten korkar haldeyiz. Adeta bencil-
likten, esaretten, zulümden, savaşlar-
dan zevk alır hale geldi insanlık. Peki
nedir, insanlığı bunlara iten sebepler,
nerede hata yapılıyor.

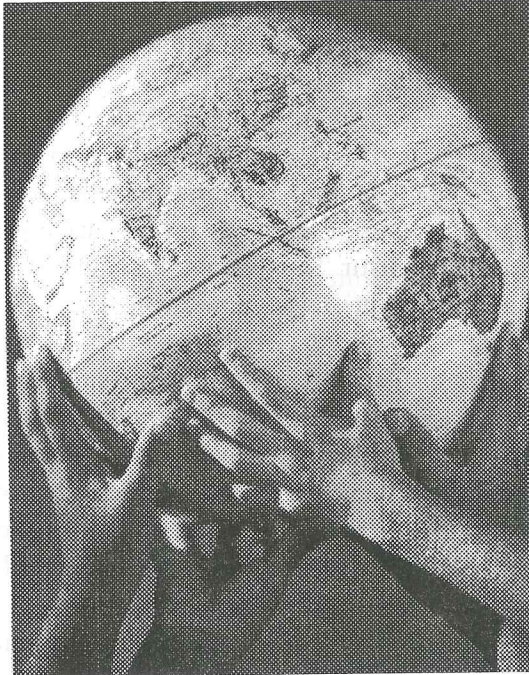
İnsanlar doğumdan ölüme dek ge-
çen sürede kü-
çük farklılık-
larla birbirinin
aynı. Hepsi ay-
nı saflıkla aynı
temizlikle geli-
yorlar. Hepsi
eşit. Ama ne
yazık ki geçen
zaman insanla-
rı birbirinden
farklı kılmaya
yetiyor. Mad-
diyat, eksik
maneviyat ve
yanlış inançlar,
saplantılar bi-
reyleri ayrı
davranış ve dü-

şüncelere zorlamaktadır. Ve böylece
insanlar arasında uçurumlar meydana
gelmektedir.

Fakat insanların bu farklılıklar içe-
risinde de ortak yönleri mevcuttur.
Örneğin; inançları insanları ortak nok-
tada buluşturmaktadır. Yanlış inançla-
ra sahip insanlar hem kendilerine hem
de çok büyük kitlelere zarar vermekte-
dirler. O halde doğru olan nedir? El-
bette Kur'an Ahlakı. Eğer yeryüzünde-
ki tüm insanlar, Kur'an-ı Kerim'i ya-
şam biçimi haline getirseslerdi bugün

dünyada yaşa-
nan sorunla-
rın hiçbiri ile
boğuşmak zo-
runda kalma-
yacaktık. Ön-
celikle dünya-
da barışın hü-
küm sürmesi
için insanlar-
da sevgi ve
vicdan duygu-
larının körel-
memiş olma-
ması gerek-
mektedir.

Çöp karış-
tırarak yaşa-
mını sürdür-

renler, çok az para karşılığı hayatını tehlikeye atanlar, sokakta yaşamak zorunda kalan insanlar ve beslenme yetersizliğinden yaşamını yitiren çocuklar. Diğer tarafta ise kuaförüne özel uçak tutanlar, bir gecede inanılmaz tutarda para harcayanlar. Dinsizlik insanın vicdanını köreltmektedir. Kendi ihtiyacı olmasına rağmen başkalarında sunmak benimsenmediğinde insanlığın kurtuluşu sağlanamayacaktır. Kur'an'dan yüz çevirenler ömürlerini bencil duygularını tatminle geçirirler. Çarpıcı bir örnek; Amerika'da son 20 yılda yoksulluk 3 katına çıkmıştır. Sebebi her bireyin kendini düşünmesi ve Kur'an'ı tanımamasıdır.

Kur'an'da zenginlerin malları hakkında ayetler mevcuttur. Zariyat suresi 13. ayet bunlardan yalnızca biridir;

“Onların mallarında muhtaç ve yoksullar için bir hak vardır.”

Yine bir diğer ayet:

“İçinizden fazilet ve servet sahibi olanlar yakınlarına, yoksullara ve Allah

yolunda hicret edenlere bir şey vermeye yemin etmesinler. Affetsinler, al-dırmasınlar. Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah bağışlayandır, merhametlidir.” (Nur 22)

İnsanların her an dünyada göz yumduğu o kadar çok şey var ki. Savaşlar ve ekonomik sıkıntılar dolayısıyla göçe zorlanan onca insanın dramını, mülteci kamplarını, oralandaki sefaleti belki birkaç dakika bir haber bülteninde veya herhangi bir gazete sütununda görüyoruz. Televizyonumuzu veya gazetemizi kapattığımız andan itibaren kendi mutlu hayatımıza yöneliyor o insanların yaşadıklarını unutuyoruz. Ama o insanlar hala insanlıktan çözüm beklemediler.

Oysa ki Osmanlı Devleti'nin 1492 yılında Musevilere kucak açması İslam ahlakının yansımasıdır.

Ayrıca Mekkeli müşriklerin yaptıkları zulümlerden dolayı Medine'ye hicret etmek zorunda kalan müslüman muhacirlere ensarların kucak açması

İslam'ın fedakarlığa ve paylaşımaya verdiği önemi apaçık göstermektedir.

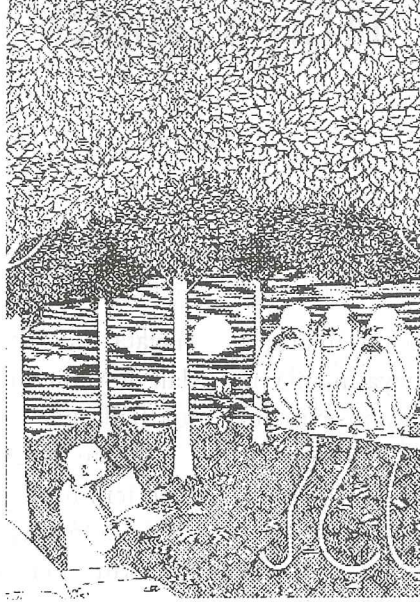
Kur'an-ı Kerim bize bu konuda yol gösteriyor.

“Muhacirlerden önce Medineyi yurt ve iman ocağı kabul edenler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden ötürü içlerinde bir hasetlik duygusu duymazlar. İhtiyaç içinde bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin hırsından korunursa işte kurtuluşu erenler onlardır.” (Haşır 9)

İnsanlığın geçmişten itibaren yaşadığı ve zararlarını onca insanın çektiği bir diğer konu ırkçılık ve etnik düşmanlıktır. Bu ideolojiyi benimseyenler kendilerinden farklı diğer insanlara nefret ve rekabet beslerler.

Oysa ki Allah Kur'an'da bizlere farklı kabileleri ve insanları birbirleri ile tanışıp kaynaşması için yarattığını bildirmiştir.

İnsanların hem dünya hem ahiret hayatında mutluluğa kavuşabilmeleri için öncelikle maddiyet hırsından kurtulup paylaşımın tadını tatmaları gerekmektedir. Geçmiş kavimlere medeniyetlere baktığımızda onca eser, servet bir taş yığınının başka bir anlam ifade etmemektedir. İnsanlıklarını kaybettikleri ve Kur'an ahlakını benimsemedikleri için tüm göç ve zenginliklerine rağmen helak olup gitmiş-

lerdir.

Kur'an'ı Kerim bize bu konuda pek çok ayetler sunarak ibret almamızı sağlamaktadır.

“Allah onları kurtarıncada hak-sız yere yeryüzünde taşkınlıklara başlarlar; Ey insanlar, kendi nefsinize karşı yaptığınız taşkınlıkla sadece geçici dünya hayatının menfaatini sağlarsanız. Sonunda

dönüşünüz bizedir. O zaman yaptıklarınızı size haber vereceğiz.” (Yunus 23)

Müslümanların insanlığa faydalı olabilmeleri gayet kolay. Çünkü her konuda hata yapmamak için başvurabileceğimiz Kur'an-ı Kerim gibi mükemmel bir rehber sahibiz.

İnsan tüm saflığı ve temizliği ile dünyaya gelir. Ne yazık ki zamanla temiz kalbi kirlenir, ahlakı bozulur. Düşünelim bir kere hergün kullandığımız ellerimizi birkaç ay gibi uzun bir süre yıkamadık. İğrendik değil mi? Oysa kalbimizi ellerimizden daha fazla kullanıyoruz. Ama ellerimize gösterdiğimiz özeni kalbimizde gösteriyor muyuz? Yani onu Kur'an-ı Kerim ile temizliyor muyuz? Kirli bir kalp ile ne kendimize ne de insanlığa faydalı olabilmemiz mümkün değildir. Kurtuluş ise Kur'an-ı Kerim'i tanıyıp Kur'an ahlakını yaşam biçimi haline getirmektir.

Edibe Nur ÖZDEMİR

HAYATIN İÇİNDEN

Yaşama sevinci insanları hayat bağlar, hayatın anlamını artırır. Yaşam sevincine ulaşabilmek için insanın kendisine değer vermesi gerekir. Bu değere sahip olmayanlar hayatta, iş hayatında başarısız, özel hayatında mutsuz, çevresiyle iletişim kuramayan, azimsiz ve karamsar olur. İnsan bulunduğu ortamdaki kötülöklere, fenalıklara müdahale etmek onlarla uğraşmak sorumluluğundadır. Bu sorumluluğun farkına varan insanlar çevresindeki olumsuzluklara müdahale ederek, hayatın içrisine girmiş olurlar. Hayatla bağlarını, ilişkilerini koparmadıkları için sürekli diri ve hareketli olurlar. Bu sorumluluğun farkında olmayan insanlar ise herşeye banane, sanane, beni ilgilendirmez gibi olumsuz yaklaşımlarla hayat müdahale edemezler. Böyle olunca da hayattan zevk alamaz mutsuz olurlar.

Hayata sıkı sıkıya bağlı olmadıklarından devamlı endişe stres ve huzursuzluk halleriyle çevrelerini de etkilerler.

Bu olumsuz halleri ortadan kaldırmak için topluma düşen bazı görevler vardır. Önce eğitimcilerimizin ve eğitim kurumlarımızın görevi kendine güvenen, hayata sıkı sıkı bağlı, çevresindeki olumsuzluklara çare ve çözüm arayan yaşama sevinci güçlü insanlar yetiştirmek olmalıdır. Ailelerde yaşam sevinci ile yetişen insanlar sonuna kadar desteklemeli ve topluma kazandırmalıdır. Kişiler ise küçük şeylerle mutlu olmayı öğrenmelidir. Aksi halde büyük hayal kırıklıkları peşpeşe intiharlarla gelen hayat olumsuz bir dünya olarak karşımıza çıkar. Herkes birbirinin yaşama sevincini artırabilme gayreti içinde olmalıdır.

Taha Tefik ÖZDEMİR

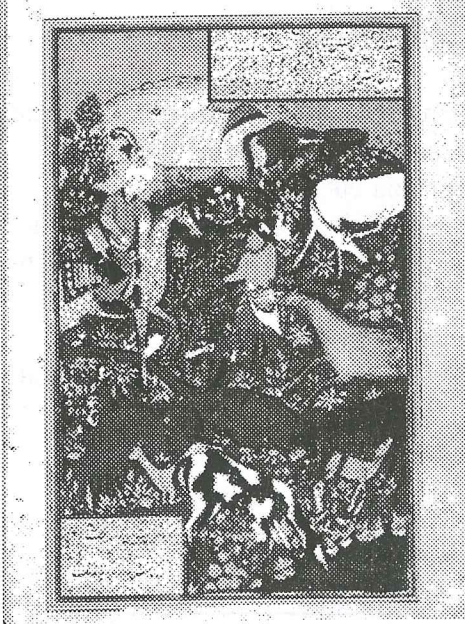
Bostan

Bostan hicri 655 yılında Şeyh Sadi tarafından tamamlanmış her yönüyle insanlığa ışık tutan eşsiz bir eserdir.

Şehzadi'nin Bostan'ı on bölümden oluşmaktadır. Bu on bölüm insanların başına gelebilecek olan olaylardan nasıl zararsız çıkabileceğini kah nasihatla, kah hikayelerle anlatmaktadır. Şu an bölümdeki nasihatları kendimize harfiyen uygulayabilirsek eminim ki hem huzur buluruz hem de yanlışla düşmeyiz. Bu nasihatler Şeyh Sadi'nin bizlere verebileceği en büyük eserdir.

Bölümler birbirinden ayrılmayacak kadar önemli ve gerekli fakat ille de günümüzde hangisi daha geçerli diye düşünerek olursak, kanaatimce birinci

bölüm ikinci bölüm ve sekizinci bölüm daha ağırlık taşıyor. Çünkü birinci bölümde, padişaha adaleti halkı korumasını ve en önemlisi Allah'tan korkmasını aksi takdirde ülkesinin huzura ve refaha kavuşamayacağını anlatmaktadır. Günümüzde de bu nasihate ülkeyi yönetenlerin ve yönetmeye talip olanların ihtiyacı hayli fazladır. İkinci bölümde insanlara iyiliği, iyiliğin güzelliğini vurgulanmaktadır. İyiliğin olmadığı yerde, mutluluğun olamayacağı belirtilmiştir. Günümüzde de insanlar birbirlerini nasıl daha iyi kandırabileceklerini düşüneceklerine birbirlerine yardım ve karşılıklı güven sağladıklarında ki güven sağlamanın en önemli yolu iyiliktir, asla mutsuz olmayacaklardır. Sekizinci bölümde ise Allah'ın bize vermiş olduğu nimetlere şükretmeyi, nankörlükten uzak durmayı tavsiye etmektedir. Günümüz insanların belki de en büyük sorunu bu "şükürsüzlük". En basitinden yemek yedikten sonra bir 'elhamdülillah Allah'ım bize vermiş olduğun nimetler için sana şükürler olsun' demek bile zorumuza gidiyorsa, şunu unutmamamız gerekir ki bize o yemeği veren Allah, almasını da çok iyi bilir. Nasıl ki biz yaptığımız bir iyiliğe karşılık olarak teşekkür beklersek Allah-u Teala'nın da beklediği bir teşekkürdür.

Ömer TEMEL

ABD TERÖRÜNÜN TARİHÇESİ

1800'lü yılların sonlarından 2000'li yılların başlarına, yani yaşadığımız güne kadar değişen bir şey yok aslında. Başını ABD'nin çektiği dünya müstekbirleri gerek gerçekleştirdikleri askeri müdahalelerle gerekse de iş başına geçirdikleri kukla yönetimler eliyle dünya halkları üzerinde terör estirmeye devam ediyorlar.

Aşağıdaki listede emperyalist ABD'nin kanlı terör tarihini özetle sunmaya çalıştık.

*1800'yılların sonlarından ikinci dünya savaşına (1940'lı yıllara) kadar Şili'de , Kore'de, Panama'da, Haiti'de, Filipinlerde, Küba'da ve Nikaragua'da askeri işgaller ve bombalamalarla kat-

ledilen insanlar...

*İsrail devletinin kurulmasından günümüze kadar gelinen süreçte gerek askeri gerekse mali yardımlar neticesinde öldürülen yüz binden fazla Filistinli...

*1945'te ikinci dünya savaşının sonlarına doğru Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan iki atom bombası ve vahşice öldürülen 250 binden fazla insan ...

*1945'ten kovulduğu tarih 1975'e kadar Vietnam' da yapılan katliamlar... Tahmini ölü sayısı 2.5 ile 3.5 milyon arasında... Ve geride bırakılan milyonlarca sakat, işkenceden geçirilen yüz binlerce insan ve tecavüze uğramış onbinlerce kadın ...

DİKKAT EDELİM ARKADAŞLAR

Dünyanın herhangi bir yerinde binlerce insan öldürülür, binlerce bahçe talan edilir, masum canlara kıyılır, bu, dünya gündeminde yankı bulmaz.

Fakat Filistin'de canı yakılan bir insanı anında bütün dünya duyar. Çünkü bu önceki zamanlardan beri böyledir ve o topraklar siyonist yönetime alışkın değildir!

O topraklar bunu kaldıramaz! Siyonistlerin o topraklarda egemen olmasını öncelikle sünnetullah kaldıramaz!

Onların İsmailoğullarından nefreti tamamen faşistçedir.

Oysa biz onların inkar ettiği Hz. İsa (AS)'ya da Hz. Musa (AS)'ya da iman ederiz.

Bizler peygamberler arasında fark gözetmeyiz.

Sina AKKAYA

*1950-53' de yapılan askeri müdahalede bir milyondan fazla Koreli hayatını kaybetti.

*1953'de İran' a müdahale ederek Şah rejimini başa getirdi. Böylelikle 25 yıllık baskı ve işkençe dönemini başlatmış oldu.

*1955-60 Gerek düzenlenen CIA operasyonlarıyla gerekse desteklenen soykırımla Endonezya'da katledilen 500 binden fazla insan...

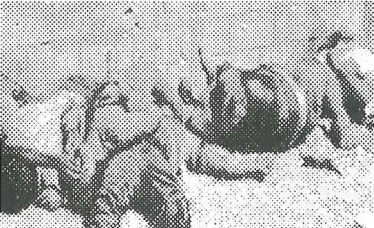
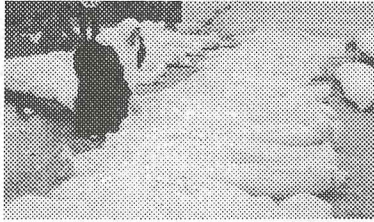
*1960-70 Kamboçya ve Laos' ta iki milyonun üzerinde insanın ölümüne neden oldu...

*1965'de Dominik Cumhuriyetine paraşütçülerini indirdi. Darbeyi destekledi. 10 binden fazla Dominikliyi katletti.

*1973' de Şili' de CIA' nin düzenlediği darbe ile 30 bin kişi katledildi.

*1983-86' da Libya' yı bombaladı. Binden fazla insan öldü.

*1989' da Pana-

ma' ya asker çıkarıldı . Bu müdahalede 5000' e yakın Panamalı öldürüldü.

*1991' de Irak' ın Kuveyt' e girişini bahane ederek Irak' a bomba yağdırdı. Bu terör hareketi sonunda 200 binden fazla insan katledildi. Sonrasında uygulanan ambargolar ve geride bırakılan kimyasal atıklar nedeniyle bir milyondan fazla sivil insan yaşamını yitirdi.

*1992-94' de ülkedeki durumu bahane ederek Somali' yi işgale kalkıştı.

*1998' de sınır gazı üretildiği gerekçesiyle Sudan' da bir ilaç fabrikasını bombaladı.

*2002 İsrail' in Filistin' i işgal etmesini destekliyor.

*Ve bugün Amerika, Iraklı insanları katletmek için el sıvıyor...

Muhammed
GÖKER

İlginc Diyaloglar

NOT:Aşağıdaki yazılarda yazım yanlışı yoktur, sadece söyleniş biçimiyle kaleme alınmıştır.

- Bayler barnak galdırarak konuşun.
- Hocam parmak kaldırdım konuşabilir miyim?
- .ayır!
- Ama konuşmak istiyorum!
- Olum Zafa (Safa) galk ayağa... (kalkar)
- ...Gel yanıma... (gelir)
- ...Olum zeni dizipline verecem. Şimdi git otur...

Matematik hocam ve bir arkadaşımın kurduğu bu ve bunun gibi diyaloglar dünya üzerine öyle kolay kolay gelmez. Bence bunun altında mistik bir güç var!!! Bu güç bize yukarıdaki gibi garip diyaloglar kurmamıza sebep oluyor. Ama komik oluyo...

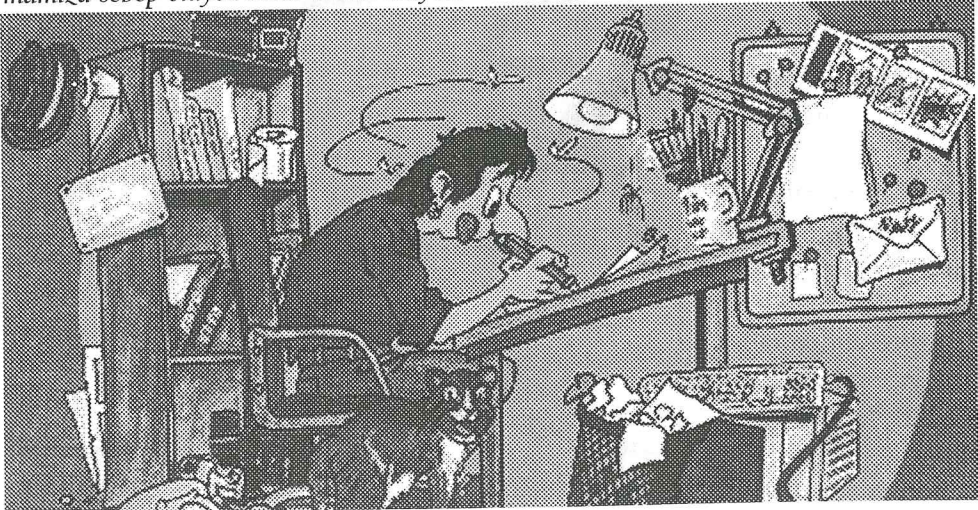
bu yazımda bunun gibi birçok diyalog ve solo çalışmalar bulacaksınız.

Aşağıdaki iki diyalogumuz bayan fizik öğretmenimizin (kendisi yeterince sinirli birisiydi) solo çalışmalarıdır.

Birincisi, fizik hocamıza göre eylemsizlik momentinin tanımı:

-AB eksenini etrafında dönen m kütleli bir cisim n tane parçaya ayrılınsın. Tıpkı m kütlelerinin eksene olan mesafesi olan r doğrultusunda eksen etrafında dönüyor ise r doğrultusunda AB eksenini etrafında dönebildiği gibi n sayıdaki m kütleleri de yarıçap doğrultusunda AB eksenini etrafında dönebilmektedir. AB eksenini etrafında açılmal hız sabittir...

Not: Yukarıdaki tanım lise fizik defterinden birebir alınmıştır.

İkincisi, hocamızın dershaneler hakkında bize söylediği ilginç bir cümledir:

-Siz anormal derecede dershanelerin beyin kafa taslarını açarak bilgi dolduracağını sanıyorsunuz...

Tabikiğne fizik hocam bu gibi sololar atarken biyoloji hocam (kendisinin hindiye benzer bir sesi vardı) da boş durmuyordu...

- Yavrum, sen ne yapıyorsun?

- Hocam ben yapmıyorum... yapamıyorum... bilmiyorum yani...

- Ne olmak istiyorsun sen?

- Uçak mühendisi!

- İnankiğne biyoloji çok işine yarayacak!

- Nasıl yani! Bakterilerimi uçurucam hacam?

- ... (sessizlik)

Fizik hocası solo atarda biyoloji hocası atmaz mı?

- Terbiyesizlik derecesinde şımarmanıza izin vermem

- Tövbe, tövbe... tövbe yeniden Allah'ım

- Abazon (Amazon) ormanlarındaki timsaklar...

Yinede ben ikili konuşmalarımı daha çok seviyorum.

(Galatasaray yenilmiş sınıf üzgün)

- Hocam çok üzgünüz, bugün ders işlemeyelim.

- Ne oldu kiğne?

- Hocam Galatasaray 0-1 yenildi!

- Olsun çocuklar, futbol bu, yenilmekte var kaybetmekte...

İstedini Görebilmek

Aynı kalp rahatsızlığı ile aynı kaderi paylaşan iki yaşlı adam aynı odayı da paylaşıyorlardı. Tek fark biri cam kenarında diğeri duvar kenarında yatıyordu. Cam kenarındaki yaşlı adam hergün camdan bakarak arkadaşına dışarısını anlatırdı; "Bugün deniz sakın yine de hafif rüzgar var sanırım. Çünkü ilerideki teknenin yelkenleri rüzgarla doluyor. Park bu sabah sakın. İki salıncak dolu iki salıncak boş. Dünkü karrı koca yine geldi. Elele tutuştular. Ne kadar da yakışıyorlar birbirlerine" günler böyle geçip gidiyordu. Ta ki cam kenarındaki yaşlı adam kalp krizi geçirene kadar. İşte o anda duvar kenarındaki adam düğmeye bassa hemşireyi çağırıp kurtaracaktı arkadaşını ama şeytana uydu. Bunca zamandır sadece dinleyebiliyordu, artık görebilirdi de... İşte bunun için düğmeye basmadı ve hemşireyi çağırmadı. Ertesi gün hastabakıcılar ölen adamın yerine kendisini koymaya gelmişlerdi. Hemen yatağının yerini değiştirdiler. İşte, o günlerdir bakmak istediği manzarayı nihayet görecekti. Başını kaldırdı ve pencereden baktı... Karşısında simsiyah bir duvar vardı!!!

Uğur PEKER

ZEKA BİLMECELERİ

Einstein tarafından hazırlanan bu testi dünyadaki insanların sadece % 2'si geçmeyi başarmıştır. Siz % 2'ye girmek ister misiniz?

Kurallar

- 1- Beş farklı renkte beş ev var.
- 2- Her evde beş farklı ülkeden birer kişi oturuyor.
- 3- Bu evlerde yaşayan kişiler farklı marka kola içiyor, farklı marka sigara içiyor, ve farklı cins hayvan besliyor.
- 4- İçki sigara ve hayvanların hiçbiri aynı cins değil.

Verilen Bilgiler

- 1- İngiliz kırmızı evde yaşıyor.
- 2- İsveçli köpek besliyor.
- 3- Danimarkalı çay içiyor.
- 4- Beyaz evin solunda yeşil ev var.
- 5- Yeşil evin sahibi kahve içiyor.
- 6- Kuş besleyen kişi "Pall Mall" marka sigara içiyor.
- 7- Sarı evin sahibi "Dun Hill" marka sigara içiyor.
- 8- Tam merkezdeki evde yaşayan kişi süt içiyor.
- 9- Norveçli ilk evde oturuyor.
- 10- Kedi besleyen kişinin evinin yanındaki evde oturan kişi "Blend" marka sigara içiyor.
- 11- "Dun Hill" marka sigara içen kişinin evinin yanındaki evde oturan kişi at besliyor.
- 12- "Blue Master" marka sigara içen kişi aynı zamanda kola içiyor.
- 13- Alman "price" marka sigara içiyor.

14- Mavi evin yanındaki evde oturan kişi Norveçli.

15- Su içen kişinin komşusu "Blend" marka sigara içiyor? (cevabı gelecek sayıda)

Soru: Balığı Kim Besliyor?

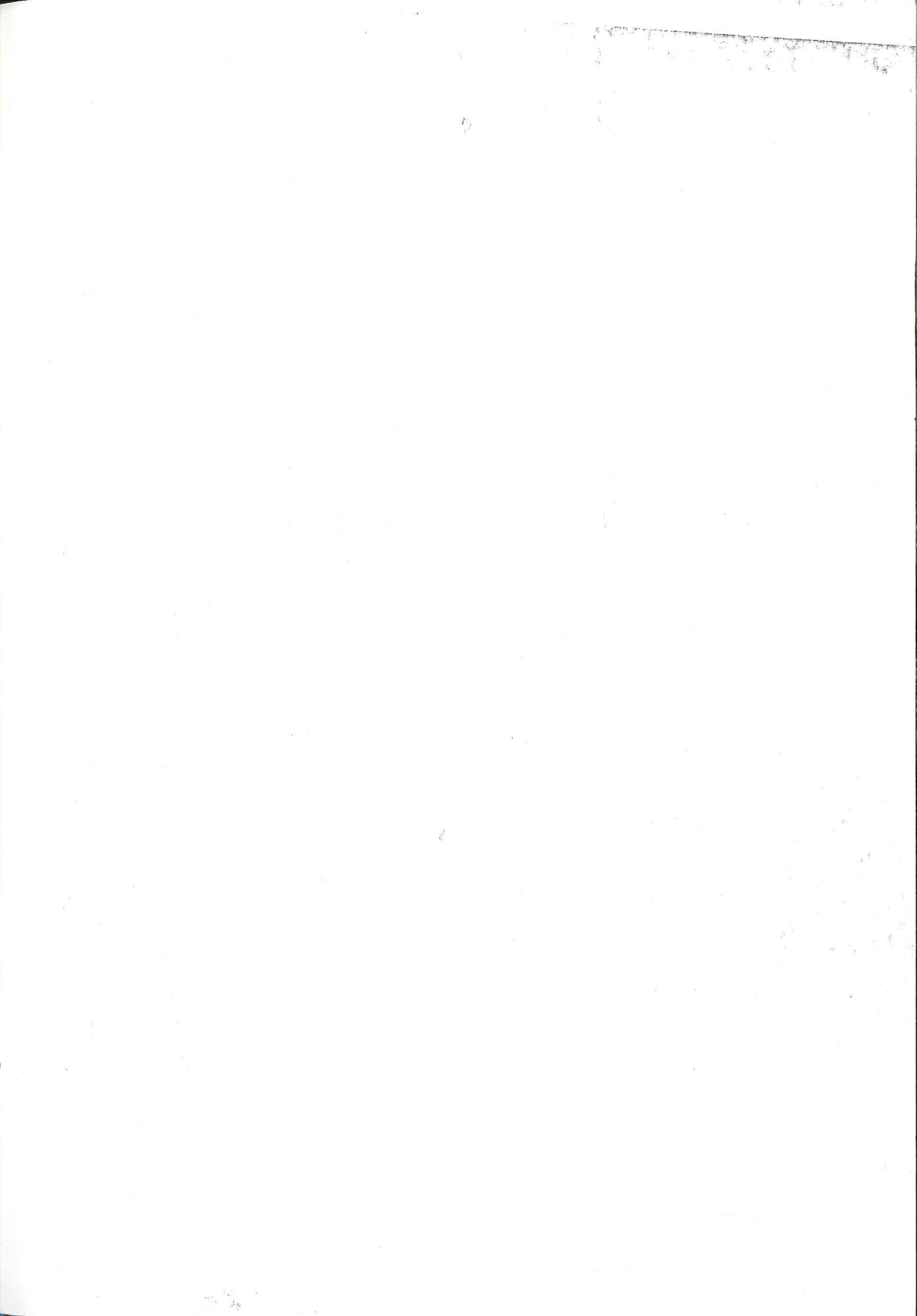
Mehmet Çağatay Gör

Şeytanın Oyunu

Bir gün tembel bir adam parkta yürüyormuş. Kendi kendine "neden kimse beni sevmiyor?" diye sorduğu anda şeytan karşısına çıkmış, "Sana güzel bir teklifim var" demiş şeytan. Şu karşındaki köprüyü her geçtiğinde cebindeki para ikiye katlanacak. Ama sana yardım ettiğim için her geçişte bana 24 bin lira vereceksin, Kabul ediyor musun?" "Kabul ediyorum" demiş tembel adam. Eğer gerçekten cebimdeki para ikiye katlanırsa sana 24 bin lira veririm.

Bir kere geçmiş ve bakmış parası gerçekten ikiye katlanıyor. 24 bin lirasını vermiş. İkinci geçişte de parası ikiye katlanmış. 3,4,5 böyle devam etmiş. Ama 6. geçişte bir bakmış şeytana vereceği 24 bin lira dan başka parası yok. O parayı da şeytana vermiş ve cebinde bir tek lirası kalmamış. Biraz geç olsa da şeytanın oyununa düşmemesi gerektiğini anlamış. Bu tembel adamın şeytanı görmeden önce cebinde kaç lirası varmış? (cevabı gelecek sayıda)

Uğur PEKER

BİRAZDAN GÜN DOĞACAK

Nuri Pakdil'e

Beton duvarlar arasında bir çiçek açtı
Siz kahramanısınız çelik dişliler arasında
Direnen insanlığın
Saçlarınız ıstırap denizinde bir tutam başak
Elleriniz kök salmış ağacıdır zamana
O inanmışlar çağının.
Zaman akar yer direnir gökyüzü kanat gerer
Siz ölümsüz çiçeği taşırsınız göğsünüzde
Karanlığın ormanında iman güneşidir gözünüz
Soluğunuz umutsuz ceylanların gözyaşına sünger.

Gün doğar rüzgar eser bulut dolanır
Rahmet şarkısı söyler yağmurlar
Alınınız en soylu isyandır demir külçelere
Gürültü susar ses donar sevgi tohumu patlar
Sessiz bir bombadır konuşur derinlerde.

Ey bizim sabır yüklü toprağımızın kutsal ağacı
Sen bize hayatsın umutsun mezarlar kadar derin
Bizi tutan bir şey varsa dirilten o sensin
Üzerinde uyuduğumuz yavru kuşların
tüy renkli sıcaklığı.
Ey damarlarımızda donan buz yüklü heykeller
beldesinden
Yıkıntılar sonrası sarındığım şefkat anası
Ey dağları yerinden oynatan ses ey mermeri toz eden
rüzgar
Ey alemleri donatan ışık toprağa can veren el.

Gün olur toprak uyanır ağaç uyanır uyanır böcekler
Sarı bozkır titrer çıplak ağaçlar yeşerir gök yıkanır kirli
dumanlardan

Su coşar deniz kabarır canlanır ölü şehirler
Yemyeşil bir rüzgar eser yıldızlar arasından.

Şimdi siz taşıyorsunuz müjdenin kurşun yükünü
Çatlayacak yalanın çelik kabuğu
Sizin bahçenizde büyüyecek imanın güneş yüzü çocuğu.

Erdem Beyazid